Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

20 септември 2019 година*

„REACH — Оценка на веществата — BENPAT — Устойчивост — Решение на ECHA, с което се иска допълнителна информация — Член 51, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 — Жалба до апелативния съвет — Задача на апелативния съвет — Състезателно производство — Естество на контрола — Интензивност на контрола — Правомощия на апелативния съвет — Член 93, параграф 3 от Регламент № 1907/2006 — Предоставяне на правомощия на агенциите на Съюза — Принцип на предоставена компетентност — Принцип на субсидиарност — Пропорционалност — Задължение за мотивиране“

По дело T-755/17

Федерална република Германия, за която се явяват първоначално T. Henze и D. Klebs, а впоследствие D. Klebs, в качеството на представители,

жалбоподател,

срещу

Европейска агенция по химикали (ECHA), за която се явяват първоначално M. Heikkilä, W. Broere и C. Jacquet, а впоследствие W. Broere, C. Jacquet и L. Bolzonello, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

Европейска комисия, за която се явяват M. Konstantinidis, R. Lindenthal и M. Noll-Ehlers, в качеството на представители,

и от

Envigo Consulting Ltd, установено в Хънтингдън (Обединено кралство),

Djchem Chemicals Poland S.A., установено във Воломин (Полша),

за които се явяват R. Cana, É. Mullier и H. Widemann, адвокати,

встъпили страни,

* Език на производството: немски.

с предмет искане на основание член 263 от ДФЕС за частична отмяна на Решение A-026-2015 на апелативния съвет на ECHA от 8 септември 2017 г., доколкото той частично е отменил решението на ECHA от 1 октомври 2015 г., с което се иска извършване на допълнителни изпитвания на веществото BENPAT (CAS 68953-84 4);

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: D. Gratsias, председател, I. Labucka и A. Dittrich (докладчик), съдии,

секретар: E. Coulon,

постанови настоящото

Решение

I. Обстоятелства, предхождащи спора, и обжалваното решение

1 BENPAT (CAS 68953-84-4) е многокомпонентно вещество, състоящо се от три много подобни химически съставки. То се използва като стабилизатор в промишлени и потребителски продукти, състоящи се от каучук, като гуми и тръби. То забавя промяната на физичните свойства и външния вид на каучуковите продукти, причинена от светлината и атмосферният кислород.

2 Встъпилите дружества, Envigo Consulting Ltd и Djchem Chemicals Poland S.A., са част от консорциум, който през 2010 г. е регистрирал BENPAT в Европейската агенция по химикали (ECHA) за тонаж между 1 000 и 10 000 тона годишно.

3 През 2013 г. BENPAT е включен в подробния план за действие на Общността за оценка по смисъла на член 44 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3), поради причини за безпокойство, свързани с неговите свойства устойчивост, биоакумулиране и токсичност, и поради неговите много дисперсни приложения, по-специално от страна на потребителите.

4 В приложение на член 45 от Регламент № 1907/2006 компетентният орган на Федерална република Германия (наричан по-нататък „компетентният орган“) е определен да извърши оценката на BENPAT.

5 В съответствие с член 46, параграф 1 от Регламент № 1907/2006 компетентният орган изготвя проект на решение с искания за допълнителна информация относно BENPAT. Този проект е представен на ECHA на 20 юни 2014 г.

6 На 28 август 2014 г. в съответствие с член 50, параграф 1 от Регламент № 1907/2006 проекторешението е нотифицирано на регистрантите, включително на встъпилите дружества.

7 На 6 октомври 2014 г. регистрантите представят своите коментари по проекторешението.

8 Компетентният орган взема предвид тези коментари и на 5 март 2015 г. нотифицира преработен проект на решение на компетентните органи на другите държави членки и на ECHA.

9 Три компетентни органа на други държави членки и ECHA правят предложения за изменение съгласно член 51, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, приложим mutatis mutandis съгласно член 52, параграф 2 от посочения регламент.

10 Компетентният орган разглежда тези предложения и изменя проекторешението. На 20 април 2015 г. измененото проекторешение е изпратено на Комитета на държавите членки.

11 На 8 май 2015 г. регистрантите са изслушани във връзка с направените от държавите членки предложения.

12 На заседанието си от 8 до 11 юни 2015 г. Комитетът на държавите членки постига единодушно съгласие по смисъла на член 51, параграф 6 от Регламент № 1907/2006, приложим mutatis mutandis съгласно член 52, параграф 2 от посочения регламент, по отношение на предложение за преразгледано решение.

13 На 1 октомври 2015 г. въз основа на член 51, параграф 6 от Регламент № 1907/2006, приложим mutatis mutandis съгласно член 52, параграф 2 от посочения регламент, ECHA приема решение за оценката на BENPAT (наричано по-нататък „решението на ECHA“).

14 С решението си ECHA иска от регистрантите да предоставят по-специално следната информация:

– симулационно изпитване за окончателното разграждане в повърхностни води (метод за изпитване: аеробна минерализация в повърхностни води — симулационно изпитване за биоразграждане, UE C.25/OCDE 309, наричан по-нататък „метод № 309“), както е пояснено в точка III.3 от посоченото решение, като се използва съставката R-898 вместо BENPAT,

– в случай че изпитването, проведено по метод № 309, не позволи да се определи дали BENPAT е устойчив или много устойчив в съответствие с точки 1.1.1 и 1.2.1 от Регламент № 1907/2006, допълнително симулационно изпитване на биоразграждането в седименти (метод на изпитване: аеробна и анаеробна трансформация в системи на водни утайки, UE C.24/OCDE 308, наричан по-нататък „метод № 308“), както е пояснено в точка III.4 от това решение, като се използва съставката R-898 вместо BENPAT.

15 В решението на ECHA е определен срок 8 април 2018 г. за предоставяне на поисканата информация.

16 На 23 декември 2015 г. встъпилите дружества подават жалба срещу решението на ECHA пред апелативния съвет на тази агенция в съответствие с член 51, параграф 8 от Регламент № 1907/2006, приложим mutatis mutandis съгласно член 52, параграф 2 от посочения регламент, както и член 91, параграф 1 от същия.

17 Съгласно член 91, параграф 2 от Регламент № 1907/2006 жалбата срещу решението на ECHA има суспензивно действие.

18 На 8 март 2016 г. ECHA представя писмена защита пред апелативния съвет.

19 На 13 април 2016 г. компетентният орган е допуснат да встъпи пред апелативния съвет в подкрепа на исканията на ECHA.

20 На 2 юни 2016 г. встъпилите дружества представят пред апелативния съвет писмено становище при встъпване. На 8 юли 2016 г. ECHA представя своите коментари по него.

21 На 20 юни 2016 г. компетентният орган представя пред апелативния съвет писмено становище при встъпване. На 31 октомври 2016 г. ECHA и встъпилите дружества представят своите коментари по него.

22 На 27 април 2017 г. се провежда заседание на апелативния съвет.

23 Пред апелативния съвет встъпилите дружества искат по-конкретно от него да отмени решението на ECHA в частта му, в която се иска извършването на изпитване по метод № 309 и на изпитване по метод № 308, и доколкото в изложението на мотивите му е било констатирано, че BENPAT е биоакумулиращ в съответствие с приложение XIII към Регламент № 1907/2006.

24 От своя страна ECHA, подкрепена от компетентния орган, иска отхвърляне на жалбата пред апелативния съвет.

25 На 8 септември 2017 г. апелативният съвет приема Решение A-026-2015 (наричано по-нататък „обжалваното решение“). С това решение този съвет:

– отменя решението на ECHA в частта му, в която тя е поискала от регистрантите:

  – да идентифицират в рамките на изпитването по метод № 309 метаболитите на BENPAT,

  – да извършат изпитването по метод № 308,

– решава, че твърдението относно биоакумулацията, посочено в мотивите на последното решение, следва да бъде заличено,

– отхвърля подадената до него жалба останалата ѝ част, и

– определя 15 март 2020 г. като краен срок за представяне на останалата информация от изпитването по метод № 309, която се изисква със същото решение.

II. Производството пред Общия съд и исканията на страните

26 На 20 ноември 2017 г. Федерална република Германия подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

27 На 8 март 2018 г. ECHA представя писмена защита.

28 С молба, постъпила в секретариата на Общия съд на 21 март 2018 г., Европейската комисия иска да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на ECHA. С решение на председателя на състава от 23 април 2018 г. тя е допусната да встъпи.

29 С молба, постъпила в секретариата на Общия съд на 21 март 2018 г., встъпилите дружества искат да встъпят в настоящото производство в подкрепа на исканията на ECHA. С определение на председателя на състава от 7 май 2018 г. те са допуснати да встъпят.

30 На 24 април 2018 г. Федерална република Германия представя реплика.

31 На 18 юни 2018 г. ECHA представя дуплика.

32 На 9 юли 2018 г. Комисията представя писменото си становище при встъпване. На 10 юли 2018 г. встъпилите дружества представят писменото си становище при встъпване. На 31 октомври 2018 г. Федерална република Германия и ECHA представят своите коментари по тези писмени становища при встъпване.

33 Доколкото в триседмичния срок, считано от връчването на страните на съобщението за приключване на писмената фаза на производството, главните страни не са поискали да се насрочи съдебно заседание за изслушване, Общият съд (пети състав) реши на основание член 106, параграф 3 от своя Процедурен правилник да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството.

34 Федерална република Германия иска от Общия съд:

– да отмени обжалваното решение в частта му, в която апелативният съвет

  – е отменил частично решението на ECHA, и

  – е решил, че твърдението относно биоакумулацията следва да бъде заличено от мотивите на последното решение,

– да осъди ECHA да заплати съдебните разноски.

35 ECHA, Комисията, както и встъпилите дружества искат от Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

III. От правна страна

36 В подкрепа на жалбата си Федерална република Германия изтъква шест основания. Първото основание е изведено от това, че като е разгледал основанията, засягащи въпроси по същество относно оценката на BENPAT, апелативният съвет е превишил обхвата на своите правомощия. В рамките на второто основание тази държава членка твърди, че така този съвет не се е съобразил със съдебната практика (решения от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган, 9/56, EU:C:1958:7, и Meroni/Върховен орган, 10/56, EU:C:1958:8). С третото основание тя твърди, че тъй като правото на Европейския съюз не съдържа правна база, позволяваща на този съвет да извършва такова разглеждане, последният е нарушил правата на държавите членки, институционализирани от техните правомощия за вземане на решения в рамките на Комитета на държавите членки на ECHA, и следователно е нарушил принципите на субсидиарност и на предоставена компетентност. Четвъртото основание е изведено от нарушение на разпоредбите на Регламент № 1907/2006 и е организирано в две части. Първата цели да докаже, че апелативният съвет не е бил компетентен да разгледа основанията на жалбата пред него, отнасящи се до преценките по същество във връзка с оценяването на BENPAT, а втората — че в рамките на разглеждането на основанията относно оценките по същество във връзка с оценяването на BENPAT апелативният съвет е допуснал грешки. В рамките на петото основание Федерална република Германия изтъква, че същият съвет е нарушил задължението за мотивиране, като не е доказал своето твърдяно правомощие за контрол. В рамките на шестото основание тази държава членка твърди, че направените от въпросния съвет преценки са погрешни.

37 Най-напред, следва да се разгледат първото, второто и третото основание, както и първата част на четвъртото основание, които целят да докажат, че апелативният съвет не е бил компетентен да разгледа основанията за обжалване, отнасящи се до преценките по същество при оценяването на BENPAT.

38 След това, ще бъде разгледано петото основание, изведено от това, че апелативният съвет е нарушил задължението за мотивиране, като не е доказал правомощието си за контрол.

39 Накрая, ще бъдат разгледани втората част на четвъртото основание и шестото основание, с които Федерална република Германия твърди, че в рамките на разглеждането на основанията относно преценките по същество във връзка с оценяването на BENPAT апелативният съвет е допуснал грешки.

А. По първото, второто и третото основание, както и първата част на четвъртото основание, целящи да се докаже, че апелативният съвет не е бил компетентен да разгледа основанията на жалбата до него, отнасящи се до преценки по същество относно оценяването на BENPAT

40 В рамките на първото, второто и третото основание и първата част на четвъртото основание Федерална република Германия твърди, че апелативният съвет е трябвало да отхвърли подадената до него жалба като недопустима, доколкото встъпилите дружества изтъкнали основания, целящи да се осъществи контрол върху решението на ECHA, тъй като това решение съдържало преценки по същество относно оценяването на BENPAT. Според нея този съвет не е бил компетентен да се произнася по такива основания, а само да провери за наличието на формални грешки, опорочаващи посоченото решение.

41 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи. Те твърдят, че апелативният съвет е компетентен да разгледа основанията за обжалване пред него, целящи да се оспори основателността на решение, прието във връзка с оценяването на дадено вещество. Този контрол обаче не представлява нова оценка на въпросното вещество.

42 Най-напред следва да се разгледат доводите на Федерална република Германия, изведени от съответните роли на Комитета на държавите членки, ECHA и апелативния съвет. След това ще бъдат разгледани останалите доводи, изтъкнати от Федерална република Германия.

1. По доводите на Федерална република Германия, изведени от съответните роли на Комитета на държавите членки, ECHA и апелативния съвет

43 В рамките на първото основание и първата част на четвъртото основание Федерална република Германия твърди, че в съответствие с член 51, параграф 3 или 6 от Регламент № 1907/2006, както е приложим mutatis mutandis в съответствие с член 52, параграф 2 от този регламент, държавите членки или Комитетът на държавите членки са компетентни по отношение на преценките по същество, съдържащи се в решението за оценката на дадено вещество. Процедурата за оценяване на веществата се характеризирала по-конкретно с важната роля на държавите членки и на посочения комитет в рамките на ECHA. Държавите членки упражнявали собствени правомощия в рамките на процедурата по вземане на решения на ECHA. Този комитет бил истинска група от експерти. Макар от функционална гледна точка да ставало въпрос за орган на ECHA, той при все това бил независим от тази агенция. Държавите членки назначавали пряко членовете на въпросния комитет и всяка държава членка можела да даде указания на назначения от нея член. Същият комитет служел за участие на държавите членки на равнището на Съюза посредством комбиниране на правомощията на държавите членки и тези на Съюза. Представителите на ECHA и на Комисията можели да присъстват на

заседанията на въпросния комитет, но само като наблюдатели. Значението на подобен комитет произтичало от член 76, параграф 1, буква д) от този регламент. Значението на колективно съгласие в рамките на този комитет произтичало от съображение 67 от Регламента. Следователно подобен комитет не трябвало да се разглежда като отделен от държавите членки орган за вземане на решения, способен да ги отстрани, а като инструмент, предназначен да насърчи консенсуса между тях.

44 Съгласно член 51, параграф 6 от Регламент № 1907/2006, както е приложим mutatis mutandis в съответствие с член 52, параграф 2 от посочения регламент, ролята на ECHA се свеждала до координиране на процедурата, както и до подготовка и проследяване на процеса на вземане на решения и официално приемане на решението, чието съдържание се определяло от Комитета на държавите членки. Тази роля се свеждала до контрол относно спазването на процедурните правила. Посочената агенция била обвързана от консенсуса на държавите членки и нямала възможност да взема решение в това отношение. При липсата на единодушно съгласие между държавите членки или в рамките на Комитета на държавите членки тя загубвала напълно правомощията за вземане на решения, които се прехвърляли на Комисията.

45 Според Федерална република Германия конкретната роля на държавите членки или на Комитета на държавите членки в ECHA при оценката на веществата не трябва да бъде заобикаляна в рамките на процедурата по обжалване. В рамките на жалба срещу решение за оценката на дадено вещество апелативният съвет нямал повече правомощия от ECHA. Те имали паралелни правомощия. Този съвет, който бил част от тази агенция, бил обвързан и от консенсуса на държавите членки и имал само правомощие да вземе решение в съответствие с консенсуса, постигнат от тях. В случая на решения за оценка на дадено вещество този съвет не разполагал с независима легитимност, която да е еднаква или дори равностойна с тази, от която се ползва ECHA като цяло, чрез участието на държавите членки в процеса на постигане на съгласие. Той не можел да пренебрегне консенсуса между всички държави членки. Следователно той бил компетентен единствено да контролира аспекти, различни от преценките по същество, свързани с оценката на дадено вещество, тоест по-конкретно евентуални нарушения на процедурните правила. Той не бил компетентен да взема решение относно основателността на решението за оценка на вещество в рамките на своя анализ на жалба срещу такова решение. Това тълкуване не се поставяло под въпрос от член 93, параграф 3 от Регламент № 1907/2006. Тази разпоредба следвало да се разглежда във връзка с член 51 от Регламента, който предвиждал „дуализъм“ между ECHA и държавите членки (извън или във рамките на Комитета на държавите членки).

46 Освен това Федерална република Германия сочи, че със защитавания от нея подход се гарантирала ефективна правна защита. Съществувала връзка между решението на апелативния съвет и решението за оценка на дадено вещество. Следователно, дори ако основателността на това решение не можела да бъде контролирана от апелативния съвет, съдилищата на Съюза биха могли, при обжалване на решение на апелативния съвет, да проверят основанията относно посочената оценка, тъй като решение на този съвет, с което се потвърждава решение за оценка на дадено вещество, възпроизвеждало съображенията на това последно решение по същество.

47 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

48 Като предварителна бележка следва да се припомни, че съгласно член 51, параграф 8 от Регламент № 1907/2006, приложим mutatis mutandis съгласно член 52, параграф 2 от посочения регламент, и съгласно член 91, параграф 1 от същия регламент решенията на ECHA във връзка с оценката на дадено вещество могат да бъдат обжалвани пред апелативния съвет.

49 Освен това нито разпоредбите на Регламент № 1907/2006, нито разпоредбите на Регламент (ЕО) № 771/2008 на Комисията от 1 август 2008 година относно организационни и процедурни правила на Апелативния съвет на Европейската агенция по химикали (ОВ L 206, 2008 г., стр. 5) съдържат изрично правило, предвиждащо, че този съвет не е компетентен да разглежда основания, целящи да се докаже наличието на материалноправни грешки в решение на ECHA.

50 Напротив, с оглед на елементите, разгледани в точки 51—63 по-долу, следва да се констатира, че апелативният съвет е компетентен да разглежда основания, целящи да се докаже наличието на материалноправни грешки в решение на ECHA.

51 Първо, следва да се припомни, че съгласно член 89, параграф 3, първа алинея, второ изречение от Регламент № 1907/2006 председателят на апелативния съвет, другите членове и заместниците се назначават въз основа на техния практически опит и познания в областта на химическата безопасност, естествените науки или регулаторните и съдебни процедури. Освен това съгласно член 1, параграф 1, втора алинея от Регламент № 771/2008 поне един от членовете притежава юридическа квалификация и поне един има техническа квалификация в съответствие с Регламент (ЕО) № 1238/2007 на Комисията от 23 октомври 2007 година за определяне на правила относно квалификацията на членовете на Апелативния съвет на Европейската агенция по химикали (ОВ L 280, 2007 г., стр. 10). Съгласно член 1, параграф 2 от последния регламент членовете с техническа квалификация и техните заместници притежават университетска диплома или еквивалентна квалификация, както и значителен професионален опит в областта на оценяването на опасността, извършването на оценка на въздействието при излагане или управление на риска от химически вещества по отношение на човешкото здраве, околната среда или свързани с тях области. Следователно този съвет притежава необходимите експертни познания, за да прави сам научни оценки.

52 Както става ясно по-специално в съображение 3 от Регламент № 771/2008, експертните познания, с които разполага апелативният съвет, имат за цел да се гарантира, че този съвет може да извърши балансирана оценка както на правните, така и на техническите аспекти.

53 На второ място, доколкото доводите на Федерална република Германия са извлечени от спецификите на процедурата за приемане на решения за оценка на дадено вещество, следва да се отбележи, че нито Регламент № 1907/2006, нито Регламент № 771/2008 предвиждат специални правила относно обжалването на такива решения.

54 На трето място, целите, които се преследват с възможността за подаване на жалба пред апелативния съвет срещу решение на ECHA, са аргумент в полза на подход, съгласно който този съвет е компетентен да разглежда основанията, целящи да докажат наличието на материалноправни грешки в подобно решение.

55 Всъщност, от една страна, както е видно от съображение 3 от Регламент № 771/2008, една от целите, преследвани с възможността за обжалване на решенията на ECHA, по-специално тези за оценка на веществата, е да се даде възможност на адресатите на подобно решение да поискат то да бъде контролирано не само по отношение на правните аспекти, а също така по отношение на техническите аспекти. Всъщност, що се отнася до тези технически аспекти, с оглед на компетентността на членовете на апелативния съвет интензитетът на контрола, извършван от този съвет, е по-голям от интензитета на контрола, извършван от съда на Съюза.

56 От друга страна, ограничаване на правомощията на апелативния съвет, като предвиденото от Федерална република Германия, би довело до това този съвет да не може да изпълнява изцяло функцията си, изразяваща се в намаляване на съдебните спорове пред съдилищата на Съюза, като същевременно гарантира правото на ефективни правни средства за защита. В този контекст следва също така да се отбележи, че както е видно от съображение 4 от Регламент (ЕС, Евратом) 2019/629 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година за

изменение на Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз (ОВ L 111, 2019 г., стр. 1), въвеждането на правила относно допускането на жалби по дела, които вече са разглеждани два пъти, се основава на съображението, че по делата относно решенията на апелативния съвет на ECHA е възможно да се извърши двойно разглеждане, а именно на първи етап от този съвет, а след това от Общия съд.

57 На четвърто място, трябва да се констатира, че подход, съгласно който апелативният съвет не е компетентен да разглежда основанията, целящи да се докаже наличието на материалноправни грешки в решение на ECHA, не би могъл да гарантира ефективни правни средства за защита по смисъла на член 47, първа алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз.

58 Всъщност следва да се припомни, че по силата на член 263, пета алинея ДФЕС актовете за създаване на органи, служби и агенции на Съюза могат да предвиждат специфични условия и правила относно исковете, заведени от физически или юридически лица срещу актове на тези органи, служби или агенции, предназначени да произведат правно действие спрямо тях. Член 94, параграф 1 от Регламент № 1907/2006 предвижда, че когато има право на обжалване пред апелативния съвет, съдът на Съюза може да бъде сезиран единствено с жалба за отмяна на решението на този съвет.

59 Следователно жалба за отмяна на решение на апелативния съвет се отнася до законосъобразността на такова решение.

60 В рамките обаче на жалба срещу решение на ECHA, с което се иска допълнителна информация във връзка с оценката на вещества, апелативният съвет се ограничава до преглед в рамките на състезателната процедура дали изтъкнатите пред него доводи могат да докажат наличието на грешка в това решение (вж. в този смисъл постановеното днес решение BASF Grenzach/ECHA, T-125/17, т. 59—86).

61 Следователно, противно на твърденията на Федерална република Германия, не може да се приеме, че доколкото апелативният съвет не се е произнесъл по съображения в решението на ECHA, тези съображения са неразделна част от решението на този съвет и следователно могат да бъдат разгледани в рамките на жалба срещу това решение пред съда на Съюза.

62 От това следва, че ако беше следван подходът, според който апелативният съвет не е компетентен да контролира основанията, целящи да се докаже наличието на материалноправни грешки в решение на ECHA, подобни основания не биха могли да бъдат надлежно изтъкнати в рамките на жалба срещу решение на този съвет пред Общия съд. Всъщност, от една страна, пред Общия съд не би могло надлежно да се упреква този съвет, че е разгледал основанията, за разглеждането на които не е бил компетентен. От друга страна, дори ако се предположи, че решението на ECHA е било опорочено от материалноправна грешка, подобна грешка не би могла да поставя под въпрос законосъобразността на решението на въпросния съвет.

63 Във всеки случай, дори ако се предположи, че както твърди Федерална република Германия, съображенията, съдържащи се в решение на ECHA и по които апелативният съвет не се е произнесъл, са неразделна част от решението на този съвет, защитаваният от тази държава членка подход би могъл да доведе до ненужни жалби пред този съвет. Всъщност, както е видно от член 263, пета алинея ДФЕС и от член 94, параграф 1 от Регламент № 1907/2006, когато е възможно да се обжалва решение на ECHA пред апелативния съвет, жалба срещу това решение пред Общия съд е недопустима. Така в случай че жалбоподател иска отмяна на решение на ECHA единствено поради материалноправни грешки в това решение, той няма да има друг избор, освен да предяви жалба пред апелативния съвет, въпреки че подобна жалба в подобна хипотеза ще бъде неминуемо обречена на отхвърляне.

64 С оглед на горепосочените съображения трябва да се заключи, че противно на твърденията на Федерална република Германия, апелативният съвет е бил компетентен в конкретния случай да разгледа основанията, целящи да се докаже наличието на материалноправни грешки в решението на ECHA.

2. По другите доводи, изтъкнати от Федерална република Германия

65 Другите доводи, изтъкнати от Федерална република Германия, следва да бъдат разгледани в светлината на съображенията, изложени в точки 48—64 по-горе.

66 На първо място, в рамките на първата част на четвъртото основание Федерална република Германия твърди, че в контекста на процедурата, която води до приемане на решение за оценката на дадено вещество, държавите членки или Комитетът на държавите членки играели водеща роля. За сметка на това ролята на ECHA била ограничена. В този контекст ECHA се задоволявала да отговори на правни въпроси или на обикновени научни въпроси. Тъй като ECHA била обвързана от консенсуса между държавите членки или в рамките на Комитета на държавите членки, апелативният съвет не бил компетентен да контролира този консенсус, а трябвало да го спазва. В противен случай конкретната роля на държавите членки или на Комитета на държавите членки в рамките на ECHA в процедура за оценка на веществата би била пренебрегната.

67 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

68 В този контекст, първо, следва да се припомни, че когато компетентният орган счита, че е необходима допълнителна информация съгласно член 46, параграф 1 от Регламент № 1907/2006, той изготвя проект на решение в срок от дванадесет месеца от публикуването на подробния план за действие на Общността на интернет страницата на ECHA за веществата, които трябва да бъдат оценени същата година. В този случай решението се взема в съответствие с процедурата, предвидена в членове 50 и 52 от посочения регламент.

69 Член 50 от Регламент № 1907/2006 урежда правата на регистрантите и потребителите надолу по веригата. В параграф 1 от същия член се предвижда, че ECHA съобщава проекторешението на съответните регистранти или потребители надолу по веригата. Ако съответните регистранти или потребители надолу по веригата желаят да представят своите коментари, те ги съобщават на ECHA в срок от 30 дни от получаването. Агенцията на свой ред незабавно информира компетентния орган за представянето на коментарите. Посоченият орган взема предвид всички получени коментари и може съответно да измени проекта на решение.

70 Съгласно член 52, параграф 1 от Регламент № 1907/2006 компетентният орган разпространява своето проекторешение и коментарите, представени от регистранта или потребителя надолу по веригата, до ECHA и до компетентните органи на държавите членки.

71 В съответствие с член 52, параграф 2 от Регламент № 1907/2006 разпоредбите на член 51, параграфи 2—8 от посочения регламент относно процеса на вземане на решения за оценката на досието, се прилагат mutatis mutandis към приемането на решения за оценка на дадено вещество.

72 По силата на член 51, параграф 2 от Регламент № 1907/2006 държавите членки могат да предлагат изменения на проекторешението в срок от 30 дни от разпространението. Ако нито едно предложение за изменение не бъде предадено на компетентния орган съгласно член 51, параграф 3 от посочения регламент, приложим съгласно член 52, параграф 2 от него, ECHA приема решението във варианта, в който е нотифицирано.

73 Когато компетентният орган получи предложения за изменение, той може да измени проекторешението съгласно член 51, параграф 4, първо изречение от Регламент № 1907/2006, приложим съгласно член 52, параграф 2 от посочения регламент. В срок от 15 дни от изтичането на срока от 30 дни за представяне на коментари този орган препраща проекторешение, придружено от евентуалните предложени изменения, на Комитета на държавите членки и на ECHA съгласно член 51, параграф 4, второ изречение от същия регламент, приложим съгласно член 52, параграф 2 от посочения регламент. В съответствие с член 51, параграф 5 от същия регламент, приложим в съответствие с член 52, параграф 2 от него, той го изпраща също до съответните регистранти и потребители надолу по веригата, които могат да представят своите коментари. Ако в срок от 60 дни от препращането на проекторешението комитетът на държавите членки постигне единодушно съгласие по него съгласно член 51, параграф 6 от въпросния регламент, приложим съгласно член 52, параграф 2 от него, ECHA съответно приема своето решение.

74 За сметка на това, ако комитетът на държавите членки не постигне единодушно съгласие, по силата на член 51, параграф 7 от Регламент № 1907/2006, приложим съгласно член 52, параграф 2 от посочения регламент, Комисията изготвя проекторешение, което да бъде прието в съответствие с процедурата, посочена в член 133, параграф 3 от същия регламент.

75 Следователно Федерална република Германия с основание твърди, че държавите членки и Комитетът на държавите членки играят важна роля в процедурата по приемане на решение за оценката на вещества.

76 При все това, макар държавите членки и Комитетът на държавите членки да вземат участие в процедурата за приемане на решение за оценката на вещества, следва да се отбележи, че това решение се приема от ECHA. Следователно подобно решение, прието съгласно член 51, параграф 3 или 6 от Регламент № 1907/2006, приложим mutatis mutandis съгласно член 52, параграф 2 от посочения регламент, не е нито решение на държавите членки, нито решение на Комитета на държавите членки.

77 Второ, трябва да се отбележи, че предметът на жалбата пред апелативния съвет е решение на ECHA, а не само мерките, предприети от директора на ECHA или от неговия секретариат в рамките на процедурата, довела до приемането на това решение.

78 Следователно в рамките на жалба срещу решение на ECHA контролът от апелативния съвет не се отнася единствено до мерките, взети от директора на ECHA или от неговия секретариат, а може, напротив, да обхваща всички елементи на това решение.

79 Поради това, противно на твърдението на Федерална република Германия, в рамките на жалба срещу решение за оценката на дадено вещество няма пречка апелативният съвет да разгледа основанията, целящи да поставят под въпрос съображенията, изложени в това решение и по отношение на които е постигнато единодушно съгласие в рамките на Комитета на държавите членки, които съгласно член 51, параграф 6 от Регламент № 1907/2006, приложим mutatis mutandis съгласно член 52, параграф 2 от посочения регламент, представляват материалноправното основание на това решение. Всъщност, както е видно от член 76, параграф 1, буква д) от посочения регламент, в този контекст Комитетът на държавите членки действа като орган на ECHA.

80 Тези съображения не се поставят под въпрос от доводите на Федерална република Германия относно отношенията между държавите членки и техния член в Комитета на държавите членки, изведени от значението на този комитет и от това, че по силата на член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 1907/2006 този комитет отговаря за разрешаване на потенциални различия в становищата по проекторешенията, предложени в съответствие с дял VI от посочения регламент.

81 С оглед на гореизложеното доводите на Федерална република Германия, изведени от важната роля на държавите членки и на Комитета на държавите членки в хода на процедурата, която води до приемане на решение за оценката на дадено вещество, следва да се отхвърлят.

82 Трето, следва да се разгледат доводите на Федерална република Германия, че има опасност да се заобиколи процедурата, предвидена за приемане на решения за оценка на вещества, която предоставя важна роля на държавите членки извън или във рамките на Комитета на държавите членки, ако апелативният съвет е компетентен да контролира съображенията в решение на ECHA, които се основават на единодушно съгласие по смисъла на член 51, параграф 3 или 6 от Регламент № 1907/2006, приложим mutatis mutandis в съответствие с член 52, параграф 2 от посочения регламент.

83 В този контекст Федерална република Германия поддържа, че член 93, параграф 3 от Регламент № 1907/2006 не може да постави под въпрос нито функционалния „дуализъм“ между ECHA, от една страна, и държавите членки или Комитета на държавите членки, от друга, нито материалноправното ограничаване на правомощията за вземане на решения на ECHA в процедурата за оценка. Тя твърди, че тъй като ECHA не е компетентна да приема решение при липса на консенсус между държавите членки или решение в обратния смисъл на този консенсус, това се отнася и за апелативния съвет. В това отношение сравнение с другите агенции на Съюза не било релевантно, тъй като никоя друга агенция не разполагала с подобни процедурни правила и с подобен комитет на държавите членки, които включвали държавите членки в процеса на вземане на решения по толкова важен начин, поставяйки самото правомощие за вземане на решение в зависимост от тяхната воля.

84 От една страна, следва да се отхвърли доводът, изтъкнат от Федерална република Германия, че ако апелативният съвет можеше да разглежда основателността на правни основания, целящи да докажат наличието на материалноправни грешки в решение на ECHA, това би поставило под въпрос ролята на държавите членки или на Комитета на държавите членки в процедурата, предвидена за приемане на решения за оценката на дадено вещество.

85 Всъщност в този контекст следва да се припомни, че когато е сезиран с жалба срещу решение за оценката на дадено вещество, апелативният съвет не извършва сам оценка на това вещество, а се ограничава до проверка дали това решение е опорочено от грешка.

86 Освен това, когато апелативният съвет контролира решение на ECHA, той не извършва проверка, сравнима с тази, която извършват компетентните органи на тази агенция в хода на процедурата, довела до приемането на това решение, и не прилага същите процедурни правила като тези, които се прилагат, когато ECHA се произнася като първа инстанция, а се ограничава да провери, в рамките на състезателна процедура, дали това решение е опорочено от грешка (вж. в този смисъл постановеното днес решение BASF Grenzach/ECHA, T-125/17, т. 59—86).

87 За сметка на това, поради причините, изложени в точки 48—64 по-горе, от релевантните разпоредби не може да се заключи, че намерението на законодателя на Съюза е било апелативният съвет да няма компетентност да разглежда по същество правни основания, целящи да се докаже наличието на материалноправни грешки в решение на ECHA.

88 От друга страна, следва да се припомни, че съгласно член 93, параграф 3 от Регламент № 1907/2006, когато жалбата до него е основателна, апелативният съвет наистина може да упражни всички правомощия, които са от компетентността на ECHA, или да отнесе случая до компетентния орган на тази агенция за по-нататъшно действие.

89 При все това с член 93, параграф 3 от Регламент № 1907/2006 на апелативния съвет се предоставя право на преценка (решение от днес по дело BASF Grenzach/ECHA, T-125/17, т. 119). При упражняването на това дискреционно правомощие обаче този съвет трябва не само

да провери дали доказателствата, с които разполага след разглеждането на жалбата, му позволяват да приеме свое собствено решение, но и да вземе предвид правилата, уреждащи процедурата за приемане на решението на ECHA, когато тази агенция се произнася като първа инстанция. По този начин, макар тази процедура да отрежда важна роля на определени участници, както процедурата за приемане на решения за оценка на досието и вещества предвижда за държавите членки и Комитета на държавите членки (вж. т. 68—74 по-горе), апелативният съвет трябва да си постави въпроса дали приемането на окончателно решение на негово равнище е в съответствие с преследваните с Регламент № 1907/2006 цели или дали спазването на правилата, уреждащи процедурата пред ECHA, когато последната се произнася като първа инстанция, и преследваните от тях цели изискват препращане на делото към компетентния орган на тази агенция. В този контекст той трябва също да вземе предвид съображение 67 от този регламент, от което следва, че предвидената процедура за оценка на веществата и досиетата се основава на принципа, че единодушно съгласие между държавите членки или в рамките на Комитета на държавите членки относно проектите на решения би следвало да бъде основата за ефективна система, която да спазва принципа на субсидиарност (вж. в този смисъл постановеното днес решение BASF Grenzach/ECHA, T-125/17, т. 115—120).

90 От това следва, че противно на твърденията на Федерална република Германия, подходът, според който апелативният съвет е компетентен да контролира съображенията, изложени в решение на ECHA, когато тази агенция се произнася като първа инстанция, и които се основават на единодушно съгласие по смисъла на член 51, параграф 3 или 6 от Регламент № 1907/2006, приложим mutatis mutandis съгласно член 52, параграф 2 от посочения регламент, не би могъл да постави под въпрос важната роля, която тези разпоредби отреждат на държавите членки или на Комитета на държавите членки при вземането на решения за оценка на веществата.

91 На второ място, в рамките на първото основание Федерална република Германия твърди, че всяко изменение на решение, прието за оценката на дадено вещество, е равносилно на нова формулировка на решението, тъй като просто изменение или дори отмяна на някои части от това решение би довело до промяна на „общата стратегия“ на оценката. Следователно всяка промяна в такова решение налагала приемането на решение от държавите членки, тъй като съгласно член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 1907/2006 Комитетът на държавите членки бил отговорен за разрешаване на разногласия в становищата между държавите членки в хода на процедурата за оценка. Апелативният съвет не можел да измени „стратегията за изпитване“, предвидена от държавите членки или Комитета на държавите членки.

92 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

93 В това отношение, първо, трябва да се припомни, че както е посочено в точки 84—87 по-горе, в рамките на жалба срещу решение за оценката на дадено вещество, апелативният съвет не извършва оценка на въпросното вещество, а се ограничава до проверка дали това решение е опорочено от грешка.

94 Второ, поради съображенията, изложени в точки 48—64 по-горе, не би могло да се счита, че законодателят на Съюза е имал намерението апелативният съвет да не може да разглежда основания, свързани с материалноправни грешки в решение за оценката на дадено вещество. От това следва, че този съвет има право да отмени такова решение, доколкото то е опорочено от такива грешки, дори ако това частично или напълно поставя под въпрос цялостната стратегия, следвана от Комитета на държавите членки в рамките на тази оценка. Освен това няма пречка този съвет да ограничи обхвата на отмяната на подобно решение, когато едно от посочените в него искания за информация може да се отдели от другите. Това важи и за елементи от искане за допълнителна информация, чиято отмяна не променя същността на това искане.

95 Трето, що се отнася до последиците от отмяната на решение за оценка на дадено вещество, от една страна, в случай че в съответствие с член 93, параграф 3 от Регламент № 1907/2006 апелативният съвет отнесе случая до компетентния орган на ECHA за по-нататъшни действия, този орган следва да реши дали да приеме ново решение. В този случай следователно предвидената в член 51, параграф 3 или 6 от същия регламент роля на държавите членки или на Комитета на държавите членки не е поставена под въпрос, при условие че се спазва задължението, произтичащо от член 18 от Регламент № 771/2008, съгласно което този орган е обвързан от мотивите на решението на този съвет, освен ако обстоятелствата по случая не са се променили. Това задължение обаче е само последица от компетентността на апелативния съвет за разглеждане на основанията, свързани с материалноправни грешки в решение за оценката на дадено вещество.

96 От друга страна, що се отнася до предвидената в член 93, параграф 3 от Регламент № 1907/2006 възможност самият апелативен съвет да приеме окончателно решение, като упражни правомощията от компетентността на ECHA, следва да се припомни, че както е посочено в точка 89 по-горе, при упражняването на предоставената му по силата на член 93, параграф 3 от същия регламент дискреционна власт този съвет трябва да взема предвид правилата, уреждащи процедурата за приемане на решение на ECHA, когато тази агенция се произнася като първа инстанция, ролята, която тази процедура възлага на различните органи, и съображение 67 от посочения регламент, от което става ясно, че процедурата, предвидена за оценката на веществата и досиетата, се основава на принципа, че колективно съгласие между държавите членки или в рамките на Комитета на държавите членки относно проектите за решения следва да представлява основата за ефективна система, която да спазва принципа на субсидиарност.

97 С оглед на тези съображения следва да се отхвърли довода на Федерална република Германия, че всяко изменение на решение за оценката на дадено вещество е равносилно на нова формулировка на това решение, което би било в разрез с разпоредбите на Регламент № 1907/2006.

98 На трето място, в рамките на първата част на четвъртото основание Федерална република Германия твърди, че кворумът, който трябва да е налице в апелативния съвет, е много по-малък от този, необходим за приемането на решение за оценка на веществата съгласно член 51, параграф 3 или 6 от Регламент № 1907/2006. Тя добавя, че съгласно член 20, втора алинея от Регламент № 771/2008 решението на този съвет се взема с обикновено мнозинство от неговите членове. Следователно, за да приеме решението си, този съвет трябва да има много по-нисък кворум от този, който е предвиден за вземане на решение за оценка на дадено вещество. Освен това било обезпокояващо, че две лица, вземащи решения, без да притежават техническа квалификация, могат да заменят с непрофесионалното си решение мнението на експерти, изразено в Комитета на държавите членки.

99 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

100 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 20, втора алинея от Регламент № 771/2008 решенията на апелативния съвет се вземат с мнозинство от гласовете.

101 При все това, противно на твърденията на Федерална република Германия, фактът, че решение за оценката на дадено вещество може да бъде взето на равнището на ECHA само ако е налице единодушно съгласие по смисъла на член 51, параграф 3 или 6 от Регламент № 1907/2006, докато апелативният съвет взема решение с мнозинство от гласовете, не е основание за ограничаване на компетентността на този съвет по отношение на основанията, свързани с материалноправни грешки в подобно решение.

102 В действителност поради причините, изложени в точки 82—89 по-горе, не би могло да се счита, че има опасност ролята на държавите членки в процедурата, водеща до приемане на решение за оценка на вещества, да бъде поставена под въпрос в рамките на обжалване пред апелативния съвет.

103 С оглед на тези съображения следва да се отхвърли доводът, изведен от разликите във връзка с кворума, който трябва да бъде постигнат в производството пред ECHA, и този, който трябва да бъде постигнат в хода на производството пред апелативния съвет.

104 На четвърто място, в контекста на първата част на четвъртото основание Федерална република Германия твърди, че броят на служителите в апелативния съвет е ограничен и че само един член от този съвет притежава техническа квалификация. В съответствие с член 89 от Регламент № 1907/2006 и с член 1, параграф 1 от Регламент № 771/2008 този съвет се състоял от трима членове, като поне един от тях имал правна квалификация и поне един от тях има техническа квалификация.

105 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

106 В това отношение, първо, следва да се припомни, че в рамките на обжалване на решение за оценката на дадено вещество апелативният съвет няма право да извършва нова оценка на веществото. Следва също така да се припомни, че при извършване на собствената си оценка този съвет не е длъжен сам да проверява дали е необходимо да поиска допълнителна информация относно това вещество. Всъщност в контекста на подобна жалба този съвет се ограничава до проверка дали развитите от жалбоподателя доводи са в състояние да докажат наличието на грешка в това решение.

107 Следователно работното натоварване на апелативния съвет не може да се сравни с това на компетентния национален орган при оценяването на дадено вещество.

108 Второ, следва да се има предвид, че с оглед на изложените в точки 48—64 по-горе съображения от разпоредбите, приложими за жалбите пред апелативния съвет, не може да се заключи, че намерението на законодателя на Съюза е било да се ограничат правомощията на този съвет по отношение на правните основания, свързани с материалноправни грешки в решение за оценка на дадено вещество. Напротив, следва да се отбележи, че макар, в съответствие с член 89, параграф 1 от Регламент № 1907/2006, по принцип този съвет се състои от трима членове, от втора алинея на параграф 3 от същия член следва, че управителният съвет на ECHA може да назначи допълнителни членове и техните заместници по препоръка на изпълнителния директор, ако това е необходимо, за да се гарантира разглеждането на жалбите в разумен срок. Освен това няма пречка да се създадат няколко апелативни съвета, какъвто е случаят с други агенции на Съюза.

109 С оглед на тези елементи трябва да се заключи, че доводът, изведен от ограничения личен състав на апелативния съвет, не е в състояние да постави под съмнение факта, че апелативният съвет е компетентен да разгледа основанията, свързани с материалноправни грешки в решение за оценка на дадено вещество. Поради това този довод на Федерална република Германия също трябва да се отхвърли.

110 На пето място, в рамките на първата част на четвъртото основание Федерална република Германия твърди, че съгласно член 91, параграф 2 от Регламент № 1907/2006 жалбите пред апелативния съвет имат суспензивно действие. Следователно подход, който позволява на този съвет да упражнява контрол по същество върху преценките, направени в решението на ECHA, преди съдебния контрол, би довел до ненужни забавяния и функционални разминавания, което не било в съответствие с целите за опазване на човешкото здраве и на околната среда, преследвани с посочения регламент съгласно член 1, параграф 1 от него, нито с принципа на

предпазните мерки, посочен в член 1, параграф 3 от посочения регламент. Въпреки това възможността ECHA да приема решения за оценка на вещества, имала за цел да облекчи и ускори процеса на вземане на решения. Тези решения представлявали само един предварителен етап. Това да се позволи на този съвет да контролира решение на ECHA по същество, би подкопало тази цел, тъй като срокът ще бъде по-дълъг, в случай че въпросното решение е прието от Комисията. Член 3, параграф 1 от Хартата на основните права и член 41, параграф 1 от нея също се противопоставяли на прекомерната продължителност на процедурата по обжалване.

111 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

112 В това отношение, първо, следва да се припомни, че с оглед на съображенията, изложени в точки 48—64 по-горе, не може да се счита, че намерението на законодателя на Съюза е било апелативният съвет да не може да установява материалноправни грешки в решение за оценка на дадено вещество.

113 Второ, що се отнася до целите, които се преследват с Регламент № 1907/2006, следва да се отбележи, че наистина, както става ясно по-конкретно от член 1, параграф 1 от посочения регламент, той е предназначен да гарантира високо равнище на защита на човешкото здраве и околната среда. Това обаче не е единствената цел, която се преследва с този регламент. Всъщност той цели също насърчаването на алтернативни методи за оценката на опасностите, свързани с веществата, както и свободното движение на вещества на вътрешния пазар, като същевременно се подобряват конкурентоспособността и иновациите. Освен това, както може да се заключи по-специално от съображение 47 от този регламент, той цели да се избегнат изпитванията върху животни. Нещо повече, възможността за подаване на жалба пред апелативния съвет срещу определени решения на ECHA със суспензивно действие цели също така да се избегнат всякакви пречки за свободата на стопанска инициатива по смисъла на член 16 от Хартата на основните права, които били свързани с погрешни решения. По-конкретно, що се отнася до решенията за оценка на дадено вещество, в които се изисква допълнителна информация, подобно суспензивно действие следователно има за цел избягване на проучвания, които водят до разходи за регистрантите и които могат да включват изпитвания върху животни, въпреки че ECHA не е имала право да ги иска.

114 Трето, що се отнася до довода на Федерална република Германия, че целта на предоставената на ECHA възможност да приема решения за оценка на дадено вещество, е била да се облекчи и ускори процесът на вземане на решения, следва да се отбележи, че от член 94, параграф 1 от Регламент № 1907/2006 следва, че някои актове на ECHA не могат да бъдат оспорвани пред апелативния съвет. Така процедурата за идентифициране на вещества кандидати по силата на членове 57 и 59 от посочения регламент предвижда също, че такова решение може да бъде прието на равнището на ECHA, когато е налице съгласие между държавите членки или в рамките на Комитета на държавите членки, и ако това не е така, решението се приема на равнището на Комисията. Противно на това, което е предвидено за решенията за оценка на дадено вещество, не е възможно да се подаде жалба, която да има автоматично суспензивно действие по отношение на подобен акт пред апелативния съвет. Напротив, в съответствие с член 94, параграф 1 от посочения регламент подобни актове могат да бъдат оспорени пред Общия съд, а жалба пред този съд няма автоматично суспензивно действие.

115 С оглед на тези елементи трябва да се заключи, че става въпрос за съзнателен избор на законодателя на Съюза да предвиди възможността за подаване на жалба пред апелативния съвет с автоматично суспензивно действие срещу някои актове на ECHA, но не и срещу други.

116 Четвърто, в този контекст следва също да се припомни, че съгласно член 89, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1907/2006 апелативният съвет може да назначава допълнителни членове, ако това е необходимо, за да се гарантира разглеждане на жалбата в разумен срок (вж. т. 108 по-горе).

117 С оглед на тези елементи трябва да се заключи, че доводът, изведен от възможни забавяния, причинени от автоматичното суспензивно действие на жалбите пред апелативния съвет, не може да постави под съмнение факта, че посоченият съвет е компетентен да разглежда основания, свързани с материалноправни грешки в решение за оценката на дадено вещество. Поради това този довод на Федерална република Германия също следва да се отхвърли.

118 На шесто място, в рамките на първата част на четвъртото основание Федерална република Германия твърди, че възможността за контрол от страна на апелативния съвет на преценките по същество на ECHA би довела до непоследователни резултати по отношение на контрола от съда на Съюза. От една страна, когато апелативният съвет контролирал решение на ECHA, съдебната защита се ограничавала. ECHA не можела да оспори решение чрез подаване на жалба или по друг начин. От своя страна държавите членки трябвало да се задоволят с контрола за наличието на грешки в преценките на този съвет. От друга страна, при прието от Комисията решение контролът се извършвал от Общия съд.

119 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

120 В това отношение, първо, следва да се отбележи, че интензитетът на контрола, който съдът на Съюза извършва на решение на апелативния съвет по жалба срещу решение за оценка на дадено вещество, не се различава от този, който този съд извършва върху решение на Комисията във връзка с оценката на дадено вещество. Всъщност става въпрос за контрол на законосъобразността. Според съдебната практика този контрол е ограничен, когато става въпрос за преценката на много сложни факти от научен и технически характер. Всъщност, що се отнася до подобни преценки, контролът на съда на Съюза се свежда до проверка дали тези преценки са опорочени от явна грешка, злоупотреба с власт или дали авторът на решението явно не е превишил пределите на правото си на преценка (вж. решение от 21 юли 2011 г., Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, т. 60 и цитираната съдебна практика).

121 Второ, вярно е, че когато Общият съд контролира решение на Комисията за оценка на дадено вещество, той извършва пряк контрол на решението за оценка на дадено вещество, докато при жалба срещу решение на апелативния съвет той се задоволява с проверката на решението на този апелативен съвет. Както е посочено в точки 60—62 по-горе, в този контекст контролът на Общия съд следователно е насочен върху контрола, извършен от този съвет.

122 При все това, както следва от член 91, параграф 1 от Регламент № 1907/2006 и член 94, параграф 1 от посочения регламент, това е последицата от съзнателен избор на законодателя на Съюза. В действителност, както е посочено в точки 114 и 115 по-горе, някои актове на ECHA могат да бъдат пряко атакувани пред съда на Съюза. Противно на твърденията на Федерална република Германия, този съзнателен избор обаче не би могъл да се счита за непоследователен резултат, който може да оправдае ограничаване на компетентността на апелативния съвет във връзка с разглеждането на основания, свързани с материалноправни грешки в решение за оценката на дадено вещество.

123 С оглед на тези съображения тези доводи също трябва да се отхвърлят.

124 На седмо място, следва да се отхвърли и доводът, че контролът за наличието на грешки в преценката бил задача, запазена за юрисдикциите, довод който Федерална република Германия изтъква в рамките на първата част на четвъртото основание. Всъщност, от една страна, както е посочено в точки 54—56 по-горе, законодателят на Съюза е предвидил, че срещу някои

решения на ECHA, като например решенията за оценката на дадено вещество, е възможно да се подаде жалба до апелативния съвет, при което този съвет проверява дали изтъкнатите от жалбоподателя доводи могат да докажат наличието на грешка в решението на тази агенция, когато последната се произнася като първа инстанция. От друга страна, трябва да се констатира, че нито един довод на Федерална република Германия не е в състояние да обоснове твърдението ѝ, че контролът за наличието на грешки в преценката следва да бъде запазен за юрисдикциите.

125 На осмо място, в рамките на третото основание Федерална република Германия твърди, че в съответствие със съображение 67 от Регламент № 1907/2006 решението, взето във връзка с оценката на дадено вещество, се основава на колективно споразумение между държавите членки или в рамките на Комитета на държавите членки относно техните проекторешения. Ролята на ECHA се ограничавала до координирането и подпомагането на процеса на вземане на решения в държавите членки. С приемането на самостоятелно решение вместо ECHA по същността на оценката апелативният съвет нарушавал принципа на субсидиарност и принципа на предоставената компетентност. По-специално, що се отнася до последния принцип, Федерална република Германия сочи, че най-напред, ако законодателят на Съюза е искал да предостави тази компетентност на ECHA, той е щял изрично да ѝ делегира отговорността, както направил по-специално за окончателното отхвърляне на регистрация. По-нататък, член 53, параграф 3 и 6 от Регламент № 1907/2006 определял правомощията на ECHA. Накрая, формулировката на член 93, параграф 3 от посочения регламент също така не позволявала да се счита, че апелативният съвет притежава по-широка компетентност. Доколкото той позволявал на този съвет да упражнява всички правомощия на ECHA, ставало въпрос за ограничени правомощия, предвидени в член 51 от посочения регламент. Този съвет имал също възможността да отнесе даден случай до компетентния орган на тази агенция за по-нататъшни действия.

126 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

127 Първо, следва да се отхвърли доводът на Федерална република Германия, изведен от нарушение на принципа на предоставената компетентност по смисъла на член 5, параграфи 1 и 2 от ДЕС, съгласно който Съюзът действа единствено в границите на компетентност, която държавите членки са му предоставили с Договорите, с оглед постигане на поставените в тях цели, и според която всяка компетентност, която не е предоставена на Съюза с Договорите, принадлежи на държавите членки.

128 Всъщност Регламент № 1907/2006 е приет въз основа на член 95 от Договора за ЕО (член 114 от ДФЕС), а Регламент № 771/2008 — въз основа на член 93, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 и член 132 от същия регламент.

129 Както е посочено в точки 48—124 по-горе, Федерална република Германия не е посочила никакъв довод, който може да докаже, че с разглеждането на изтъкнатите основания за материалноправни грешки в решение за оценка на дадено вещество апелативният съвет е превишил правомощията, предоставени му с регламенти № 1907/2006 и № 771/2008.

130 С оглед на тези съображения доводът, изведен от принципа на предоставената компетентност, също следва се отхвърли.

131 Второ, доводът на Федерална република Германия, че апелативният съвет е нарушил принципа на субсидиарност, следва да се отхвърли.

132 От една страна, доколкото този довод визира съображение 67 от Регламент № 1907/2006, следва да се припомни, че от него става ясно, че законодателят на Съюза е счел, че създадената с посочения регламент система, съгласно която решенията за оценката на дадено вещество, приети на равнището на ECHA, се основават на колективно споразумение в рамките на Комитета на държавите членки, е в съответствие с принципа на субсидиарност.

133 Въпреки това, както е обяснено по-специално в точки 82—103 по-горе, компетентността на апелативния съвет да разглежда основанията, целящи да поставят под въпрос същността на решението за оценка, е в съответствие със съображение 67 от Регламент № 1907/2006. Поради това този довод трябва да се отхвърли, доколкото произтича от това съображение.

134 От друга страна, доколкото доводът на Федерална република Германия визира принципа на субсидиарност по смисъла на член 5, параграфи 1 и 3 от ДЕС, следва да се припомни, че съгласно този принцип в областите, които не попадат в неговата изключителна компетентност, Съюзът действа само в случай и доколкото целите на предвиденото действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, както на централно, така и на регионално и местно равнище, а поради обхвата или последиците от предвиденото действие могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза.

135 Трябва обаче да се отбележи, че Федерална република Германия не излага никакъв подробен довод, който да може да докаже, че принципът на субсидиарност по смисъла на член 5, параграфи 1 и 3 от ДЕС не е спазен. Поради това доводът, изведен от този принцип, трябва да се отхвърли и при това положение — всички доводи, изведени от нарушение на принципа на субсидиарност.

136 На девето място, в рамките на второто основание Федерална република Германия твърди, че апелативният съвет е нарушил принципите, които Съдът е развил в практиката си, според които Комисията не може да делегира дискреционни правомощия за вземане на решения на агенциите на Съюза (решения от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган, 9/56, EU:C:1958:7, и Meroni/Върховен орган, 10/56, EU:C:1958:8). Съгласно тази съдебна практика всяко делегиране на правомощия от Комисията на агенциите следва да бъде ограничено и да спазва обективни критерии. Тази съдебна практика следвало да бъде взета предвид при прилагането на Регламент № 1907/2006 по отношение на делегирането на правомощията на Комисията на ECHA във връзка с решенията за оценка. Това делегиране на правомощия обхващало не само технически въпроси, но и въпроси относно свободата на преценка по смисъла на тази съдебна практика. В посочения регламент законодателят на Съюза взел предвид забраната за делегиране, както и липсата на предварителна класификация на решенията за оценка на вещества, предвиждайки, че решенията за оценка на веществата, приети на равнище ECHA, следва да се основават на консенсус с единодушие на компетентните експерти на държавите членки относно необходимостта от извършване на определена оценка на дадено вещество. Действително, само в два случая е възможно постигането на консенсус. В първата хипотеза ставало дума за обвързано решение, когато решението е очевидно в контекста на въпросната ситуация. Във втората хипотеза ставало дума за дискреционно решение, когато научната и техническата ситуация е по-малко очевидна, но може да бъде изяснена с оглед на техническите, политическите, икономическите и социалните проблеми. В този случай формалният консенсус между държавите членки гарантирал, че съдържанието на решението е правилно от материалноправна гледна точка, и в същото време предоставял на ECHA висока степен на легитимност чрез представителите на държавите членки, които били обвързани от инструкции и демократично легитимирани. Единодушният характер на споразумението позволявал и да се презумира, че Комисията също е могла да вземе, бързо и без затруднения, това решение с участието на държавите членки в рамките на процедура на комитет. В този случай това да се премине през Комисията, било само формалност. При липсата на такъв консенсус ECHA би била лишена от правомощията си за вземане на решения, което правело приложима обичайната процедура на Комисията за вземане на решения в съответствие с член 51, параграф 7 и член 133,

параграф 3 от този регламент. Ако апелативният съвет можеше да замени дискреционно решение, взето с единодушно съгласие в рамките на Комитета на държавите членки, със свое собствено решение, той би нарушил сложното институционално равновесие между държавите членки, ECHA и Комисията. В този случай, за разлика от горепосочената съдебна практика, една агенция приемала дискреционно решение самостоятелно и изключвайки всички официални гаранции.

137 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

138 На първо място, доколкото Федерална република Германия се позовава на решения от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7), и Meroni/Върховен орган (10/56, EU:C:1958:8), следва да се припомни, че тези решения се отнасят до хипотеза, в която Комисията е делегирала своите правомощия. Следователно тази съдебна практика не е предназначена да се прилага пряко в настоящия случай. Всъщност, от една страна, правомощията на ECHA и на нейния апелативен съвет, които са предмет на настоящото дело, не са им били предоставени по делегация от Комисията. Това са правомощия, предоставени от законодателя на Съюза в рамките на Регламент № 1907/2006. От друга страна, ECHA не е частноправен субект, а субект от Съюза, създаден от този законодател.

139 На второ място, трябва да се припомни, че що се отнася до субект от Съюза, създаден от законодателя на последния, в съдебната практика е посочено, че възлагането на правомощия на такъв субект е съвместимо с изискванията на Договорите, ако не става въпрос за актове с нормативен характер, предоставените правомощия са ясно определени и подлежат на съдебен контрол (вж. в този смисъл решение от 22 януари 2014 г., Обединено кралство/Парламент и Съвет, C-270/12, EU:C:2014:18, т. 41—55 и 63—68).

140 В този контекст следва да се отбележи, че Федерална република Германия не изтъква доводи, целящи да докажат, че предоставянето на компетентност на ECHA да приема решения за оценка на дадено вещество при условията, предвидени в член 51, параграф 3 или 6 от Регламент № 1907/2006, не е съобразено с тези принципи. Всъщност Федерална република Германия единствено изтъква, че с разглеждането на основанията, визиращи материалноправните грешки в оценката на BENPAT, апелативният съвет е нарушил припомнените по-горе принципи.

141 Освен това, доколкото доводите на Федерална република Германия се отнасят до апелативния съвет, следва да се припомни, че както Комитетът на държавите членки, така и апелативният съвет са част от ECHA. Противно на изтъкнатото от Федерална република Германия, като отменя решение на ECHA поради материалноправни грешки в него, посоченият съвет следователно не превишава правомощията, които са предоставени на ECHA като агенция.

142 В този контекст следва също така да се отбележи, че както е видно от член 94, параграф 1 от Регламент № 1907/2006, решенията на апелативния съвет могат да бъдат предмет на съдебен контрол пред Общия съд.

143 На трето място, доколкото доводите на Федерална република Германия целят да докажат, че апелативният съвет е навлязъл в правомощията на Комитета на държавите членки, първо, трябва да се припомни, че както е изложено в точки 85 и 86 по-горе, при разглеждането на основателността на жалба пред него, апелативният съвет се ограничава да провери дали обжалваното пред него решение е опорочено от грешка. Следователно той контролира дали ECHA е допуснала грешка при прилагането на разпоредбите, уреждащи приемането на решения за оценка на дадено вещество.

144 Второ, що се отнася до правомощията на апелативния съвет съгласно член 93, параграф 3 от Регламент № 1907/2006, когато подадена пред него жалба е основателна, най-напред, не може да се счита, че посоченият съвет е превишил правомощията, когато отнася делото на компетентния орган на ECHA.

145 По-нататък, когато апелативният съвет реши сам да упражни правомощията на ECHA съгласно член 93, параграф 3 от Регламент № 1907/2006, трябва да се припомни, че както е посочено в точка 89 по-горе, при упражняването на дискреционната власт, която му предоставя тази разпоредба, той трябва да вземе предвид правилата, които уреждат процедурата за приемане на решение от ECHA, когато последната се произнася като първа инстанция, ролята, която тази процедура възлага на различните органи, и съображение 67 от посочения регламент, от което е ясно, че процедурата, предвидена за оценката на дадено вещество и на досието, се основава на принципа, че колективното споразумение между държавите членки или в рамките на Комитета на държавите членки относно проекторешения следва да представлява основата за ефективна система, която да спазва принципа на субсидиарност.

146 Накрая, доколкото с доводите си Федерална република Германия отново изтъква, че разглеждането на основанията, визиращи съществото на решение за оценка на дадено вещество, не е в съответствие със съображение 67 от Регламент № 1907/2006, с принципа на предоставената компетентност или с принципа на субсидиарност, те следва да се отхвърлят на същите основания като посочените в точки 89 и 125—135 по-горе.

147 Поради това тези доводи на Федерална република Германия също трябва да се отхвърлят.

148 С оглед на гореизложените съображения всички доводи, изтъкнати от Федерална република Германия в рамките на първото, второто и третото основание, както и първата част на четвъртото основание, следва да се отхвърлят.

Б. По петото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране

149 Федерална република Германия твърди, че в обжалваното решение апелативният съвет не е спазил задължението за мотивиране. Според нея, с оглед на неясното разпределение на правомощията между различните органи на ECHA и на предстоящата заплаха за равновесието в системата на Регламент № 1907/2006, този съвет е трябвало да изложи подробно своите правомощия за контрол по същество на решенията за оценка. Това задължение за мотивиране не можело да бъде изпълнено с препращане към решения, постановени от юрисдикциите на Съюза относно собствените им правомощия в различни ситуации.

150 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

151 Съгласно член 296, втора алинея ДФЕС „[п]равните актове са мотивирани и се позовават на предложенията, инициативите, препоръките, исканията или становищата, предвидени в Договорите“. Що се отнася по-специално до решенията, взети по силата на Регламент № 1907/2006, член 130 от този регламент предвижда, че в тях трябва да се посочат мотивите, на които се основават.

152 Съгласно съдебната практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Не се изисква обаче мотивите да посочват всички относими фактически и правни обстоятелства. Всъщност съгласно постоянната съдебна практика въпросът дали мотивите на дадено решение отговарят на изискванията по член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед

не само на текста на акта, но и на неговия контекст, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 15 септември 2016 г., Crosfield Italia/ECHA, T-587/14, EU:T:2016:475, т. 31 и цитираната съдебна практика).

153 Що се отнася до мотивите на обжалваното решение, първо трябва да се констатира, че от тях е видно, че апелативният съвет е счел, че е компетентен да разгледа основанията на подадената до него жалба, визиращи материалноправни грешки при оценката на BENPAT. Второ, с оглед на разпоредбите, посочени в точки 43—148 по-горе, причините, поради които този съвет разполага с такава компетентност, са ясни от разпоредбите на регламенти № 1907/2006 и № 771/2008, които се прилагат за него. Трето, трябва да се констатира, че Федерална република Германия не сочи, че в хода на производството пред апелативния съвет последният не е отговорил в достатъчна степен на някои от доводите относно своята компетентност.

154 С оглед на тези елементи трябва да се приеме, че мотивите на обжалваното решение са позволили на Федерална република Германия да се запознае с обосновката на това решение и позволяват на Общия съд да упражни своя контрол, поради което са достатъчни.

155 При това положение петото основание трябва да се отхвърли.

B. По втората част на четвъртото основание и шестото основание, целящи да докажат, че апелативният съвет е допуснал грешки при разглеждането на изтъкнатите пред него основания

156 В рамките на втората част на четвъртото основание и шестото основание Федерална република Германия твърди, че при разглеждането на основанията по същество във връзка с процедурата за оценка апелативният съвет е допуснал грешки.

157 По-специално, Федерална република Германия сочи грешки, опорочаващи съображенията на апелативния съвет, направени при разглеждането на първото, второто и третото основание на жалбата пред него и в точка 3 от диспозитива на обжалваното решение.

158 Най-напред, следва да се анализират доводите относно разглеждането на първото основание на жалбата пред апелативния съвет, след това тези относно разглеждането на второто основание и накрая, тези относно разглеждането на третото основание и точка 3 от диспозитива на обжалваното решение.

1. По доводите относно разглеждането на първото основание на жалбата пред апелативния съвет

159 В точки 24—155 от обжалваното решение апелативният съвет е разгледал първото основание на жалбата пред него, изведено от това, че исканията за извършване на изпитвания по метод № 309 и метод № 308 били в разрез с принципа на пропорционалност.

160 Първото основание на жалбата пред апелативния съвет е било разделено на четири части. Първата е била изведена от това, че не било необходимо да се извършат допълнителни изпитвания относно устойчивия характер на BENPAT, втората от това, че изпитването, което трябва да се проведе съгласно метод № 309, не било подходящо за постигане на преследваната цел, третата от това, че изпитването по метод № 308 не било подходящо за постигане на преследваната цел и четвъртото — че тези изпитвания не били нито най-подходящият, нито най-евтиният вариант.

161 В рамките на втората част на четвъртото основание и в рамките на шестото основание на настоящата жалба Федерална република Германия повдига доводи, целящи да се поставят под въпрос съображенията, които апелативният съвет е развил при разглеждането на първите три части на първото основание на жалбата пред апелативния съвет.

а) По доводите относно разглеждането на първата част на първото основание пред апелативния съвет

162 В точки 39—88 от обжалваното решение апелативният съвет е разгледал и отхвърлил първата част на първото основание на жалбата пред него, изведена от това, че не били необходими допълнителни изпитвания, що се отнася до устойчивия характер на BENPAT. След разглеждане на доводите, изтъкнати от встъпилите дружества в това отношение, той е заключил, че те не били в състояние да докажат погрешния характер на заключението на ECHA, че исканията за допълнителна информация относно устойчивия характер на BENPAT били оправдани с оглед на потенциалния риск от това вещество за човешкото здраве и околната среда.

163 В рамките на втората част на четвъртото основание на настоящата жалба Федерална република Германия твърди, че в точка 41 от обжалваното решение апелативният съвет е допуснал грешка, като е упражнил твърде интензивен контрол. Според нея този съвет е трябвало да се задоволи с проверка на научните граници на съображенията, изложени в решението на ECHA. Този съвет обаче навлязъл в ролята на Комитета на държавите членки и по този начин надхвърлил границите на неговите правомощия за контрол.

164 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

165 Тези доводи трябва да се отхвърлят като неотносими. Всъщност, както е видно от точка 34 по-горе, Федерална република Германия иска отмяна на обжалваното решение в частта му, в която апелативният съвет е отменил частично решението на ECHA. Точка 41 от обжалваното решение обаче се вписва в частта от него, в която този съвет е отхвърлил първата част на първото повдигнато пред него основание.

166 При това положение всички доводи на Федерална република Германия относно разглеждането на първата част на първото основание пред апелативния съвет следва да се отхвърлят.

б) По доводите относно разглеждането на втората и третата част на първото основание на жалбата пред апелативния съвет

167 В рамките на втората част на четвъртото основание и в рамките на шестото основание на настоящата жалба Федерална република Германия изтъква доводи, целящи да поставят под въпрос разглеждането от апелативния съвет на втората и третата част на първото основание на жалбата пред този съвет.

168 Най-напред ще бъдат анализирани доводите на Федерална република Германия относно разглеждането на втората част на първото основание на жалбата пред апелативния съвет, а след това доводите ѝ относно разглеждането на третата част на първото основание на жалбата.

1) По доводите относно разглеждането на втората част на първото основание на жалбата пред апелативния съвет

169 В своето решение ECHA е поискала от регистрантите да извършат симулационно изпитване за окончателното разграждане в повърхностни води в съответствие с метод № 309, като използват съставката R-898 на BENPAT, както е посочено в раздел III.3 от изложението на мотивите към

това решение. В рамките на това изложение на мотиви на страници 8—10 от посоченото решение тя е уточнила, че при извършването на това изпитване е било важно да бъдат идентифицирани метаболитите, за да се покаже, че е наблюдавано разграждане в системата за изпитване. Според нея за тази цел трябвало да се спазят някои условия. Едно от тези условия е било, че метаболитите, представляващи ключови етапи на трансформиране (ключови метаболити), трябвало да бъдат открити и идентифицирани чрез използване на „количествени отношения между структурата и активността“ и че стандартни разтвори следвало да гарантират, че е било възможно откриването и количественото определяне на тези ключови метаболити.

170 В рамките на втората част на първото основание на жалбата пред апелативния съвет встъпилите страни твърдят, че изпитването, което трябвало да се извърши съгласно метод № 309, не е подходящо за постигане на търсените резултати. В рамките на третото твърдение за нарушение от тази част те са изтъкнали по-специално, че поради слабата разтворимост на BENPAT във вода такова изпитване би довело до метаболити в толкова малко количество, че не било възможно те да бъдат идентифицирани.

171 В точки 118—125 от обжалваното решение апелативният съвет е разгледал това твърдение за нарушение.

172 В точка 119 от обжалваното решение апелативният съвет е отбелязал, че в решението си ECHA е изискала не само извършването на изпитване по метод № 309, за да се определи времето на полуразпад на BENPAT в пелагични води, но също така по време на това изпитване да бъдат идентифицирани и метаболитите, получени от BENPAT.

173 В точка 121 от обжалваното решение апелативният съвет е констатирал, че от Насоки 309 на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за изпитване на химикали следвало, че поради аналитични ограничения често било невъзможно да се измери концентрацията на изпитваното вещество с изискваната точност, когато изпитваното вещество е било прилагано при концентрация ≤ 100 μg/l. От посочените насоки следвало също, че по-високите концентрации на изпитваното вещество (> 100 μg/l и понякога > 1 mg/l) можели да бъдат използвани за идентифицирането и количественото определяне на основните продукти от трансформацията или когато не бил на разположение никакъв специален метод за анализ с ниска граница на откриване. Съгласно тези насоки при изпитване на вещества при високи концентрации може да се окаже невъзможно използването на резултатите за изчисляване на константата на разграждане от първи порядък и периода на полуразпад, тъй като разграждането вероятно няма да протича по кинетичен модел от първи порядък.

174 В точка 122 от обжалваното решение апелативният съвет е проверил дали е било реалистично да се идентифицират метаболитите по време на изпитването, проведено в съответствие с метод № 309. Той е приел, че не било реалистично да се очаква, че подобно изпитване ще позволи идентифицирането на метаболитите на вещество, тъй като то се характеризирало с максимална разтворимост от 45 μg/l, докато изискваната концентрация за идентифицирането на основните продукти от трансформацията била по-висока от 100 μg/l и понякога по-висока от 1 mg/l. Освен това в тази точка той е посочил, че нито ECHA, нито встъпилите дружества са били в състояние да идентифицират подходящ метод за идентифициране на основните продукти от трансформацията, които вероятно ще бъдат получени при извършването на изпитването по посочения метод.

175 В точка 123 от обжалваното решение апелативният съвет е отбелязал, че ECHA и компетентният орган са заявили, че встъпилите дружества следва да се опитат да идентифицират метаболитите, получени при проучването, въпреки че не било сигурно, че те ще успеят да направят това. Той е отбелязал, че тези доводи не доказват, че изискваният метод № 309 е подходящ за

идентифициране на метаболитите на BENPAT и че те са целели да прехвърлят на тези встъпили страни отговорността за създаване и оценяване на проучването, за да се даде възможност за идентифициране на метаболитите.

176 В точка 124 от обжалваното решение апелативният съвет е заключил, че ECHA не е доказала в достатъчна степен, че изпитване, което трябва да се извърши по метод № 309, би било в състояние да постигне целта си, тъй като посочената агенция е задължила встъпилите дружества да идентифицират метаболитите на BENPAT в рамките на това изпитване. Основавайки се на това заключение, той е уважил третото твърдение за нарушение от втората част на първото основание на жалбата до него и е отменил решението на ECHA в частта му, в която последната е поискала от тези дружества в хода на изпитването по посочения метод да идентифицират метаболитите на BENPAT.

177 В рамките на втората част на четвъртото основание и в рамките на първата част на шестото основание на настоящата жалба Федерална република Германия твърди, че тези съображения на апелативния съвет са погрешни.

178 Най-напред, следва да се разгледат доводите на Федерална република Германия, целящи да се докаже, че апелативният съвет не е трябвало да констатира наличието на самостоятелно и независимо решение относно идентифицирането на метаболитите, след това нейните доводи относно компетентността на посочения съвет, на трето място, доводите ѝ, изведени от това, че този съвет е превишил границите на своето правомощие за контрол, на четвърто място, доводите ѝ, целящи да докажат погрешния характер на заключението на същия съвет, че противно на констатациите на ECHA, не било възможно да се идентифицират метаболитите на BENPAT, на пето място, доводите ѝ, изведени от това, че идентифицирането на метаболитите представлява един от елементите на метод № 309, на шесто място, доводът ѝ, че този метод може да бъде уточнен в по-голяма степен, на седмо място, доводът ѝ, изведен от противоречивия характер на обжалваното решение, на осмо място, доводът ѝ, изведен от нарушение на задължението за мотивиране, и накрая, на девето място, доводът ѝ, че апелативният съвет не е взел предвид релевантния критерий относно принципа на пропорционалност.

i) По доводите, целящи да се докаже, че апелативният съвет не е трябвало да констатира наличието на самостоятелно и независимо решение за идентифицирането на метаболитите

179 В рамките на първата част на шестото основание Федерална република Германия твърди, че противно на констатациите на апелативния съвет в точка 119 от обжалваното решение, спецификациите, съдържащи се в решението на ECHA за идентифицирането на метаболитите, не представляват самостоятелно и независимо решение по искането за изпитване, което трябвало да се извърши по метод № 309. Като общо правило в решенията за оценката на дадено вещество не само се посочвали изпитванията, които трябва да бъдат проведени, но също така се давали подробности по конкретното провеждане на тези изпитвания, за да се гарантира, че резултатите могат да се използват по оптимален начин с оглед на преследваната цел за предоставяне на информация. Самият факт на описване на различните етапи, които трябва да бъдат следвани, за да се постигне резултатът, навеждал на мисълта, че единственото задължение е било да се направи всичко възможно за тяхното следване. Следователно Насоки 309 на ОИСР за изпитване на химикали конкретизирали усилията, които трябвало да се положат за идентифициране на продуктите от трансформацията. От решението на ECHA не произтичало никакво задължение за резултат. Според Федерална република Германия, ако ECHA реално е искала да наложи задължение за постигане на резултат, не би имало смисъл да се предписват тези стъпки, тъй като регистрантите в този случай е трябвало да предприемат каквито и да било постъпки. Задължение за резултат не можело да се изведе и от изречението в решението на ECHA, според което, що се отнася до BENPAT, метаболитите следва да бъдат

открити и идентифицирани. Изисквало се само представянето на необработени данни, което означавало, че не само евентуалните резултати за метаболитите, но и наличните данни, които са позволили тяхното получаване, е трябвало да бъдат предоставени. Тази информация била до голяма степен предмет на тълкуване и можела да осигури важна аргументация за идентифицирането на BENPAT като устойчиво вещество, при това дори ако изпитването се провали, тъй като данните тогава биха могли да се използват за искане на допълнителни изпитвания или за допълване на друга информация.

180 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

181 В това отношение, на първо място, следва да се отбележи, че в точка 119 от обжалваното решение апелативният съвет не е констатирал, че идентификацията на метаболитите е самостоятелно и независимо решение спрямо искането за провеждане на изпитването в съответствие с метод № 309, а се е задоволил да отбележи, че в решението си ECHA не само е изискала провеждането на това изпитване, за да определи времето на полуразпад на BENPAT в пелагичните води, но също така в рамките на това изпитване да бъдат идентифицирани метаболитите, получени от BENPAT.

182 На второ място, доколкото доводите на Федерална република Германия целят да докажат, че решението на ECHA не е задължило своите адресати да идентифицират получените от BENPAT метаболити, първо, следва да се отбележи, че съгласно диспозитива на това решение адресатите му са били длъжни да проведат симулационно изпитване за окончателното разграждане в повърхностни води, като се следват спецификациите, изложени в точка III.3 от посоченото решение.

183 Второ, както е видно от точка III.3 от решението на ECHA, в рамките на въпросното изпитване метаболитите, представляващи ключови етапи в начините за трансформиране (ключови метаболити), трябвало да бъдат идентифицирани с помощта на „количествено отношение структура—активност“. Освен това в тази точка е посочено, че що се отнася до BENPAT, „трябва[ло] да се извършат откриване и идентифициране на метаболитите“.

184 С оглед на текста на решението на ECHA апелативният съвет не може да бъде критикуван за становището, че в това решение агенцията не се е задоволила единствено да посочи начина, по който е трябвало да се извърши изпитването по метод № 309, а е предвидила задължение за адресатите да идентифицират метаболитите, получени от BENPAT.

185 При това положение следва да се отхвърлят доводите на Федерална република Германия, целящи да докажат, че е погрешно посоченото в точка 119 от обжалваното решение съображение на апелативния съвет, според което в решението си ECHA е изискала метаболитите, получени от BENPAT, да бъдат идентифицирани в рамките на това изпитване, което трябвало да се извърши по метод № 309.

ii) По доводите относно компетентността на апелативния съвет

186 В рамките на първата част на четвъртото основание Федерална република Германия твърди, че въпросът дали концентрация от 45 μg/l на BENPAT е под прага за откриване, който бил 100 μg/l, е технически въпрос от областта на химията, който е извън компетентността на апелативния съвет. Комитетът на държавите членки бил убеден, че идентифицирането на метаболити било възможно чрез следване на предписания метод за изпитване и представлявало най-добрият шанс за постигане на убедителни резултати. Този съвет е нямал задачата да контролира това заключение.

187 Тези доводи трябва да се отхвърлят на същите основания като изложените в точки 40—148 по-горе.

iii) По доводите, целящи да се докаже, че апелативният съвет е превишил границите на своите правомощия за контрол

188 В рамките на втората част на четвъртото основание и първата част на шестото основание Федерална република Германия твърди, че в точка 122 от обжалваното решение апелативният съвет е превишил границите на правомощията си за контрол. Според нея в тази точка съветът е решил да се противопостави на експертния опит на държавите членки по това дали идентифицирането на метаболитите е възможно. На Комитета на държавите членки обаче трябвало да се предостави широка свобода на преценка с оглед на функцията му на експертен комитет, както и на състава му от членове, обвързани от инструкциите на своите държави членки. Поради това този съвет разполагал само с ограничени правомощия за контрол, интензивността на които била сравнима с контрола, упражняван от съдилищата върху дискреционните решения.

189 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

190 В това отношение, на първо място, следва да се отбележи, че при разглеждането на втората част на първото основание на жалбата пред него апелативният съвет не е извършил никаква оценка на BENPAT, нито сам е проучил каква допълнителна информация следва да бъде поискана, за да се извърши оценката на BENPAT, що се отнася до евентуалния риск това вещество да е устойчиво. Той се е задоволил с проверка дали доводите на встъпилите дружества са можели да докажат наличието на грешка в решението на ECHA.

191 На второ място, следва да се отхвърлят доводите на Федерална република Германия, изведени от това, че интензивността на извършения от апелативния съвет контрол е била прекомерна и че той е трябвало да се задоволи с проверка дали съображенията на ECHA са опорочени от явна грешка в преценката.

192 В този контекст следва да се припомни, че наистина в рамките на жалба за отмяна на основание член 263 от ДФЕС контролът, който извършва съдът на Съюза, е ограничен, когато става въпрос за преценката на много сложни факти от научен и технически характер. Всъщност, що се отнася до подобни преценки, контролът на съда на Съюза се свежда до това дали те са опорочени от явна грешка, от злоупотреба с власт или дали авторът на решението явно не е превишил пределите на правото си на преценка (вж. решение от 21 юли 2011 г., Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, т. 60 и цитираната съдебна практика).

193 При все това тази съдебна практика не е предназначена да се прилага към контрола, извършван от апелативния съвет на ECHA. В това отношение, що се отнася до членовете на този орган, следва да се припомни, че съгласно член 1, параграф 1, втора алинея от Регламент № 771/2008 поне един от тях притежава юридическа квалификация и поне един от тях притежава техническа квалификация в съответствие с Регламент № 1238/2007. Съгласно член 1, параграф 2 от последния регламент членовете с техническа квалификация притежават университетска степен или еквивалентна квалификация, както и значителен професионален опит в областта на оценяването на опасността, извършването на оценка на въздействието при излагане или управление на риска от химически вещества по отношение на човешкото здраве, околната среда или свързани с тях области. От тези разпоредби трябва да се заключи, че законодателят е възнамерявал да предостави на апелативния съвет на ECHA необходимия експертен опит, за да може самият той да извършва преценки на фактически елементи от много сложен научен характер.

194 Поради това контролът от апелативния съвет на посочени в решение на ECHA научни оценки не се ограничава до проверката за наличието на явни грешки. Напротив, в това отношение, въз основа на правната и научна компетентност на неговите членове, този съвет трябва да разгледа дали изтъкнатите от жалбоподателя доводи са в състояние да докажат, че съображенията, на които се основава това решение, са опорочени от грешки.

195 От това следва, че в точка 122 от обжалваното решение апелативният съвет не е превишил пределите на своето правомощие за контрол.

196 Нито един от другите доводи, изтъкнати от Федерална република Германия в рамките на втората част на четвъртото основание и първата част на шестото основание, не може да постави под въпрос това заключение.

197 Първо, в рамките на втората част на четвъртото основание Федерална република Германия твърди, че материалноправните ограничения върху правомощията за вземане на решения на ECHA произтичат от член 51 от Регламент № 1907/2006 и че интензивността на извършения от апелативния съвет контрол не е могла да бъде променена с Регламент № 771/2008, който бил приет въз основа на член 93, параграф 4 от Регламент № 1907/2006.

198 Най-напред следва да се отбележи, че този довод се основава на предпоставката, че от разпоредбите на Регламент № 1907/2006 е видно, че контролът, който апелативният съвет извършва по отношение на взетите решения за оценка на дадено вещество, се свежда до проверка за наличието на явна грешка.

199 В това отношение, от една страна, следва да се констатира, че разпоредбите на Регламент № 1907/2006 относно процедурата пред апелативния съвет не предвиждат ограничения относно интензивността на контрола, извършван от апелативния съвет.

200 От друга страна, доколкото Федерална република Германия твърди, че контролът на апелативния съвет е ограничен, що се отнася до решенията, приети въз основа на член 51 от Регламент № 1907/2006, достатъчно е да се припомни, че разпоредбите, уреждащи производството пред апелативния съвет, не предвиждат специални правила за решенията за оценката на досието или на вещество (вж. т. 53 по-горе).

201 С оглед на тези съображения следва да се констатира, че предпоставката на Федерална република Германия, според която от разпоредбите на Регламент № 1907/2006 е видно, че контролът, който апелативният съвет извършва по отношение на решенията за оценка на веществата, се свежда до проверка за наличието на явна грешка, е погрешна.

202 При това положение доводът, че Регламент № 771/2008 не би могъл да измени ограничената интензивност на контрола, който следва да се извърши от апелативния съвет, както е предвидено в Регламент № 1907/2006, се основава на тази погрешна предпоставка и следователно трябва да се отхвърли.

203 Второ, в рамките на втората част на четвъртото основание и първата част на шестото основание Федерална република Германия твърди, че апелативните съвети са съставени само от трима членове и че като общо правило само един от тях притежава техническа компетентност. Апелативен съвет, съставен по такъв начин, не можел да гарантира извършването на проверка, равностойна на тази, която се извършва в хода на процедурата, водеща до приемането на решение за оценка на дадено вещество. Процедурата по обжалване не била подходяща за решенията за оценка на досието или на вещество. Възможностите за откриване зависели от множество фактори, които следва да бъдат преценявани във всеки отделен случай и да бъдат внимателно разгледани. Само един квалифициран член на посочения съвет не бил в състояние да проучи и класифицира хилядите страници на дадено проучване. От една страна, този съвет

не разполагал нито с необходимите научни познания, нито с персонал, компетентен да отговори на сложни технически въпроси. От друга страна, той не разполагал с всички научни данни, например информацията от регистрационното досие и друга информация от ECHA и от компетентните органи относно дадено вещество.

204 В това отношение, най-напред, следва да се препрати към съображенията, изложени в точки 104—109 по-горе, които не допускат подхода, съгласно който интензивността на контрола, извършен от апелативния съвет по отношение на основанията, насочени срещу материалноправните грешки в оценката на BENPAT, е трябвало да бъде ограничена до контрол за наличието на явна грешка.

205 По-нататък, трябва да се припомни, че в рамките на жалба пред него апелативният съвет не трябва сам да извършва оценка на въпросното вещество, сравнима с тази, извършвана от компетентния орган, нито да реши каква допълнителна информация е необходима за извършването на такава оценка. Всъщност в рамките на подобно обжалване той се ограничава да провери дали изтъкнатите от жалбоподателя доводи могат да докажат, че решение за оценка на дадено вещество е опорочено от грешка.

206 Освен това трябва да се констатира, че Федерална република Германия се задоволява да посочи, че членът или членовете на апелативния съвет с техническа квалификация не са в състояние да извършат контрол относно основателността на решение на ECHA за оценката на вещество, но не изтъква никакъв подробен довод, който е от естество да докаже, че въпреки компетенциите, с които трябва да разполагат тези членове съгласно член 89, параграф 3, първа алинея, второ изречение от Регламент № 1907/2006, член 1, параграф 1, втора алинея от Регламент № 771/2008 и член 1, параграф 2 от Регламент № 1238/2007, те не са в състояние да извършат контрол на техническите съображения, съдържащи се в решение на ECHA в рамките на състезателна процедура.

207 По-конкретно, Федерална република Германия не посочва причините, поради които членовете на апелативния съвет, които са приели обжалваното решение, не разполагат с необходимата техническа компетентност, позволяваща им да идентифицират грешките в решението на ECHA, които са установили в обжалваното решение.

208 Освен това следва да се припомни, че съгласно член 89, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1907/2006 могат да бъдат назначени допълнителни членове на апелативния съвет, ако това е необходимо, за да се гарантира разглеждането на жалбите в разумен срок.

209 Накрая, трябва да се констатира, че предложеният от Федерална република Германия подход не би бил в съответствие със съображение 3 от Регламент № 771/2008, от което става ясно, че експертният опит, с който разполага апелативният съвет, е предназначен да гарантира, че този съвет може да направи балансирана преценка както на правните, така и на техническите аспекти.

210 С оглед на тези съображения доводите на Федерална република Германия относно състава на апелативния съвет трябва да се отхвърлят.

211 Трето, доколкото Федерална република Германия твърди, че има вероятност по-голяма интензивност на контрола да доведе до забавяне на производството, този довод следва да се отхвърли на същите основания като изложените в точки 110—117 по-горе.

212 Четвърто, доводът на Федерална република Германия, че подобна интензивност на контрола би довела до това решенията за оценка на дадено вещество да бъдат разглеждани по различен начин в зависимост от това дали те са били приети от ECHA, или от Комисията, следва да се отхвърли на същите основания като посочените в точки 118—122 по-горе.

213 Пето, Федерална република Германия твърди, че интензивността на извършения от апелативния съвет контрол не може да зависи от изтъкнатите от жалбоподателя основания, доводи и доказателства. Не било приемливо жалбоподателят да решава относно интензивността на този контрол.

214 В това отношение следва да се отбележи, че както в рамките на процедура пред него, апелативният съвет се ограничава с проверка дали доводите на жалбоподателя са в състояние да докажат грешка в решението на ECHA, като обхватът на извършения от апелативния съвет контрол зависи от доводите на жалбоподателя в рамките на жалбата.

215 При все това следва да се направи разграничение между обхвата на контрола, извършван от апелативния съвет, от една страна, и интензивността на този контрол, от друга страна. Противно на твърдението на Федерална република Германия, интензивността на контрола обаче не може да се определи от мотивите, доводите и доказателствата на жалбоподателя.

216 С оглед на горепосочените съображения следва да се отхвърли доводът, че интензивността на контрола не би могла да зависи от изтъкнатите от жалбоподателя елементи, и следователно всички доводи на Федерална република Германия, целящи да докажат, че в точка 122 от обжалваното решение апелативният съвет е превишил пределите на правомощието си за контрол.

iv) По доводите, изведени от това, че противно на констатациите на апелативния съвет, не е било невъзможно идентифицирането на метаболитите на BENPAT

217 Федерална република Германия твърди, че констатацията на апелативния съвет относно предполагаемата невъзможност за идентифициране на метаболитите е погрешна. На първо място, тази констатация била основана на Насоки 309 на ОИСР за изпитване на химикали. Тези насоки обаче се ограничавали да посочат, че по принцип за откриване на наличието на метаболити следва да се използват концентрации от 100 µg/l. Те обаче не изключвали възможността това откриване да е възможно при по-ниска концентрация. На второ място, апелативният съвет не взел предвид това, че посоченият метод е бил приет през 2004 г. и че оттогава насам капацитетът за откриване на методите за анализ е бил непрекъснато подобряван. На трето място, решението на ECHA съдържало предписания за адаптирането на изпитванията, които целели именно да се определят с голяма вероятност метаболитите на вещества, които не са лесно разтворими. На четвърто място, „методите за изпитване от 2004 г.“ са можели да бъдат използвани с два пъти по-малко количество от веществото, тоест разтворимост от 45 µg/l вместо от 100 µg/l. Това било вярно в още по-голяма степен с оглед на актуалните методи за измерване.

218 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

219 В това отношение, на първо място, следва да се посочи, че в обжалваното решение апелативният съвет не е изключил възможността по време на изпитването, което трябва да се проведе по метод № 309, да бъдат идентифицирани метаболитите на BENPAT. Всъщност, както е видно от точка 123 от това решение, този съвет се е задоволил със заключението, че не е сигурно, че адресатите на решението на ECHA могат успешно да идентифицират метаболитите, получени от BENPAT, при извършване на разглеждания тест. Следователно, противно на твърдението на Федерална република Германия, в обжалваното решение посоченият съвет не е констатирал, че не е възможно да се установи наличието на метаболити при концентрация под 100 µg/l.

220 На второ място, в обжалваното решение апелативният съвет не е поставил под въпрос задължението на адресатите на решението на ECHA да вземат предвид метаболитите на BENPAT, в случай че в рамките на изпитването в съответствие с метод № 309 биха могли да

бъдат идентифицирани метаболити. Напротив, както е видно от точка 125 от обжалваното решение, той е приел, че в съответствие с Насоки 309 на ОИСР за изпитване на химикали по принцип посочените адресати са били длъжни да положат всички разумни усилия за идентифициране и количествено определяне на основните продукти от трансформацията чрез провеждане на посоченото изпитване и да запишат тези усилия в съответния доклад от проучването. Следователно той само е поставил под въпрос задължението за резултат във връзка с идентифицирането на метаболитите на BENPAT в рамките на това изпитване.

221 На трето място, Федерална република Германия твърди, че апелативният съвет е допуснал грешка поради факта, че Насоки 309 на ОИСР за изпитването на химикали не изключвали възможността за откриване на метаболити при концентрация под 100 μg/l.

222 В това отношение следва да се припомни, че в обжалваното решение апелативният съвет не е констатирал, че не е възможно да се установи наличието на метаболити при концентрация под 100 μg/l. Напротив, той е оставил в сила решението на ECHA в частта му, в която последната е задължила адресатите на това решение да положат всички разумни усилия за идентифициране и количествено определяне на основните продукти от трансформацията в хода на извършване на изпитването по метод № 309 и да запишат тези усилия в съответния доклад от проучването.

223 За сметка на това апелативният съвет е счел, че тъй като не било сигурно, че това идентифициране е възможно, не било оправдано задължение за постигане на резултат във връзка с идентифицирането на метаболитите. Възможността за идентифициране при концентрация от 45 μg/l обаче не би могла да постави под въпрос основателността на това съображение.

224 Поради това този довод на Федерална република Германия следва да се отхвърли.

225 На четвърто място, ако се предположи, че с доводите си Федерална република Германия иска да изтъкне очевидно погрешния характер на преценката на апелативния съвет, че не било сигурно идентифицирането на метаболитите на BENPAT в рамките на изпитване, което трябва да се проведе по метод № 309, те също следва да се отхвърлят.

226 В този контекст следва да се припомни, че в точки 121—123 от обжалваното решение апелативният съвет по същество е установил, че от Насоки 309 на ОИСР за изпитване на химикали следва, че поради аналитични ограничения, ако изпитваното вещество бъде приложено при концентрация от 100 μg/l, не е реалистично да се очаква, че изпитване би позволило да се идентифицират метаболитите на това вещество, тъй като то имало максимална разтворимост от 45 μg/l, и че нито ECHA, нито встъпилите дружества са били в състояние да определят подходящ метод за идентифициране на основните продукти от трансформацията, които вероятно биха били получени по време на споменатото изпитване.

227 Следва също така да се припомни, че в рамките на жалба за отмяна съгласно член 263 от ДФЕС контролът, извършван от съда от Съюза, е ограничен, когато става въпрос за преценката на много сложни факти от научен и технически характер. Всъщност, що се отнася до подобни преценки, контролът на съда на Съюза се свежда до проверка дали те са опорочени от явна грешка, злоупотреба с власт или дали авторът на решението явно е превишил пределите на правото си на преценка (вж. решение от 21 юли 2011 г., Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, т. 60 и цитираната съдебна практика).

228 Следователно трябва да се провери дали доводите на Федерална република Германия могат да докажат, че по отношение на въпросната преценка апелативният съвет е допуснал явна грешка, злоупотреба с власт или явно е превишил пределите на правото си на преценка.

229 Първо, Федерална република Германия твърди, че метод № 309 е бил приет през 2004 г. и че оттогава насам капацитетът за откриване на методите за анализ е бил непрекъснато подобряван.

230 В това отношение следва да се отбележи, че в точки 121—123 от обжалваното решение апелативният съвет не само е посочил причините, поради които не било сигурно идентифицирането на метаболитите на BENPAT в рамките на изпитване, което трябва да се проведе по метод № 309, но и е констатирал, че нито встъпилите дружества, нито ECHA, нито компетентният орган са били в състояние да определят подходящ метод за идентифициране на основните продукти от трансформацията, които вероятно ще бъдат получени по време на посоченото изпитване.

231 При тези обстоятелства изложеният без подробности довод на Федерална република Германия относно непрекъснатото подобряване на способността за откриване на аналитичните методи не може да докаже, че разглежданата преценка на апелативния съвет е явно погрешна.

232 Второ, Федерална република Германия твърди, че решението на ECHA съдържа разяснения относно адаптирането на изпитванията, чиято цел била именно да се идентифицират с голяма вероятност метаболитите на вещество, което не е лесно разтворимо.

233 В това отношение следва да се отбележи, че Федерална република Германия само се позовава на разясненията, съдържащи се в решението на ECHA, без да посочи за какви разяснения става въпрос, и не излага причините, поради които подобни разяснения можели да докажат, че посочената в точка 226 по-горе преценка на апелативния съвет е явно погрешна.

234 Във всеки случай трябва да се посочи, че Федерална република Германия твърди само, че разясненията в решението на ECHA целели да позволят идентифициране с голяма вероятност на метаболитите на вещество, което не е лесно разтворимо, но не доказва, че е сигурно, че тези разяснения позволяват да бъдат идентифицирани метаболитите на BENPAT в рамките на изпитване по метод № 309.

235 Следователно този довод не е от естество да докаже, че разглежданата преценка на апелативния съвет е явно погрешна.

236 Трето, Федерална република Германия изтъква, че служителите от нейния научен състав предполагат, че „методите на изпитване от 2004 г.“ можели да бъдат използвани за два пъти по-малко количество от вещество, т.е. разтворимост от 45 µg/l вместо 100 µg/l.

237 В тази връзка е достатъчно да се отбележи, че Федерална република Германия само прави предположение. По естеството си обаче едно предположение не може да докаже, че въпросната преценка на апелативния съвет е явно погрешна.

238 Във всеки случай следва да се отбележи, че Федерална република Германия не излага подробно на какво се основава това предположение.

239 Четвърто, Федерална република Германия твърди, че решението на ECHA не е наложило на регистрантите идентифицирането на всички получени метаболити, а само на основните метаболити, тоест основните продукти от разграждането. Сам по себе си този довод обаче също не може да докаже наличието на явна грешка във въпросната преценка на апелативния съвет.

240 Поради това доводите на Федерална република Германия, изведени от това, че противно на констатациите на апелативния съвет, не е било невъзможно да се идентифицират метаболитите на BENPAT, следва да се отхвърлят изцяло.

v) По доводите, изведени от това, че идентифицирането на метаболити е един от елементите на метод № 309

241 Федерална република Германия твърди, че идентифицирането на метаболити е един от елементите на метод № 309, който обикновено се изисква от Насоки 309 на ОИСР за изпитване на химикали, както и от съответното транспониране, съдържащо се в Регламент (ЕО) № 440/2008 на Комисията от 30 май 2008 година за определяне на методи за изпитване в съответствие с Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 142, 2008 г., стр. 1), изменен с цел неговото адаптиране към техническия прогрес с Регламент (ЕО) № 761/2009 на Комисията от 23 юли 2009 г. (ОВ L 220, 2009 г., стр. 1). За този метод били присъщи несигурност дали изпитването действително би могло да идентифицира съответните метаболити, и това, че тежестта на подробното управление на метаболитите се носи от декларатора. Не било възможно ясно да се предвиди нито резултатът, нито протичането на изпитването в съответствие с този метод и се случвало в хода на подобно изпитване лицето, отговарящо за оценката, да трябва да вземе и да приложи други решения, за да отговори най-добре на целите на оценката. Следователно спецификациите относно изпитването по този метод не биха могли да бъдат определени като непропорционални.

242 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

243 В това отношение следва да се припомни, че в точка 219 по-горе е посочено, че в обжалваното решение апелативният съвет не е отменил решението на ECHA в частта му, в която то е предвиждало задължение на адресатите му да проведат изпитване по метод № 309, а единствено в частта му, в която е предвиждало задължение за постигане на резултат относно идентифицирането на метаболитите в хода на извършването на това изпитване.

244 Следователно, с изключение на задължението за резултат във връзка с идентифицирането на метаболитите на BENPAT, спецификациите относно провеждането на изпитването по метод № 309 не са били поставени под въпрос от апелативния съвет.

245 Доводите на Федерална република Германия, изведени от това, че идентифицирането на метаболити е един от елементите на метод № 309, следва да се отхвърлят.

vi) По доводите, че метод № 309 може да бъде допълнително уточнен

246 Федерална република Германия твърди, че е възможна по-точна спецификация на метод № 309. В рамките на оценката на дадено вещество предвидените в правната уредба методи за изпитване биха могли да бъдат уточнени или дори частично изменени, така че да се оптимизират резултатите в определени случаи чрез целево адаптиране. Идентифицирането на метаболитите в рамките на изпитване, което трябва да се проведе по метод № 309, било от полза и при подготовката на евентуално изпитване по метод № 308. В този контекст Федерална република Германия също така твърди, че апелативният съвет не е трябвало да отделя искането за извършване на изпитването по метод № 309 от идентификацията на метаболити. От една страна, заличаването на спецификациите относно идентификацията на метаболитите водело до изкуствени крайни срокове, които ненужно забавяли идентификацията, и до допълнителни разходи за събирането на необходимата информация. От друга страна, това усложнявало последващото осъществяване и успеха на изпитване по метод № 308.

247 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

248 Доводите на Федерална република Германия, изведени от това, че метод № 309 може да бъде допълнително уточнен, трябва да се отхвърлят. Те не могат да поставят под въпрос съображенията на апелативния съвет.

249 Всъщност, както е посочено в точки 243 и 244 по-горе, в обжалваното решение апелативният съвет не е поставил под въпрос нито използването на метод № 309, нито възможността за промяна на този метод. Той се е ограничил до отмяната на решението на ECHA в частта му, предвиждаща задължение за резултат във връзка с идентифицирането на метаболитите поради факта, че не бил сигурен, че адресатите на това решение са способни да идентифицират метаболитите на BENPAT в съответствие с този метод.

vii) По довода, че обжалваното решение е противоречиво

250 Федерална република Германия твърди, че обжалваното решение е противоречиво. От една страна, апелативният съвет отменил задължението за идентифициране на метаболитите в точка 1 от това решение. От друга страна, в мотивите на това решение той приел, че не можел да изключи възможността да бъдат получени полезни резултати във връзка с метаболитите, и посочил, че адресатите на решението на ECHA трябва да направят всичко възможно, за да определят количествено основните продукти от трансформацията по време на изпитването в съответствие с метод № 309 и да опишат подробно тези усилия в съответния доклад от проучването.

251 ECHA, подпомагана от Комисията, и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

252 Доводът на Федерална република Германия, че обжалваното решение е противоречиво, трябва да се отхвърли.

253 Всъщност, както е посочено в точки 243 и 244 по-горе, апелативният съвет е отменил решението на ECHA в частта му, предвиждаща задължение за резултат във връзка с идентификацията на метаболитите. В този контекст обаче той не се е основал на съображението, че подобно идентифициране е невъзможно, а единствено на съображението, че не е сигурно, че подобно идентифициране е възможно, що се отнася до метаболитите на BENPAT.

254 Поради това, противно на изтъкнатото от Федерална република Германия, констатацията на апелативния съвет в точка 125 от обжалваното решение, че при извършването на изпитването съгласно Насоки 309 на ОИСР за изпитване на химикали адресатите на това решение остават длъжни да положат всички разумни усилия за идентифициране и количествено определяне на основните продукти от трансформацията и да опишат тези усилия в съответния доклад от проучването, не може да се счита за противоречаща на отмяната от апелативния съвет на решението на ECHA в частта му, предвиждаща задължение за резултат във връзка с идентификацията на метаболитите.

viii) По довода, изведен от нарушение на задължението за мотивиране

255 Федерална република Германия твърди, че апелативният съвет е нарушил задължението за мотивиране. Причините, посочени в обжалваното решение, не оправдавали отмяната на изискването за идентифициране на метаболитите, а по-скоро били в полза на същото.

256 ECHA, подпомагана от Комисията, и встъпилите дружества оспорват този довод.

257 В това отношение, от една страна, трябва да се припомни, че задължението за мотивиране е съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за обосноваността на мотивите, тъй като той спада към законосъобразността по същество на спорния акт (решение от 22 март 2001 г., Франция/Комисия, C-17/99, EU:C:2001:178, т. 35). Ето защо следва да се отхвърли аргументацията на Федерална република Германия, целяща да

постави под въпрос основателността на съображенията на апелативния съвет, доколкото тази аргументация е приведена в подкрепа на довода ѝ, изведен от нарушение на задължението за мотивиране.

258 От друга страна, доколкото с аргументацията си Федерална република Германия поддържа по същество, че предполагаемият противоречив характер на разсъжденията на апелативния съвет не ѝ позволява да разбере дали обжалваното решение е добре обосновано, или евентуално е опорочено, достатъчно е да се припомни, с препращане към точки 252—254 по-горе, че съображенията на апелативния съвет, развити в точки 118—125 от обжалваното решение, не са противоречиви.

259 От това следва, че доводът на Федерална република Германия, изведен от нарушение на задължението за мотивиране, също трябва да се отхвърли.

ix) По довода, че апелативният съвет е въвел праг на вероятност, който е неточен от правна гледна точка и не е количествено определен

260 Федерална република Германия твърди, че подходът на апелативния съвет не спазва релевантния критерий относно принципа на пропорционалност. Релевантният въпрос бил дали според състоянието на регламентарната токсикология е уместно и целесъобразно да се извърши изпитване. С други думи, следва да се определи дали има вероятност това изпитване да идентифицира даден риск, въпреки че неговата полезност в конкретния случай не е сигурна. В обжалваното решение обаче този съвет въвел праг на вероятност, който е неточен от правна гледна точка и не е количествено определен.

261 Този довод се оспорва от ECHA, подпомагана от Комисията, и от встъпилите дружества.

262 В това отношение, на първо място, следва да се припомни, че апелативният съвет наистина е приел, че ECHA е нямала право да предвиди задължение за идентифициране на метаболитите на BENPAT, ако не било сигурно, че тези метаболити могат да бъдат идентифицирани при изпитването, което следва да се проведе по метод № 309. Въпреки това този съвет не може да бъде критикуван за това, че е приел, че ECHA е нямала право да предвиди задължение за постигане на резултат за адресатите на своето решение, при положение че не била сигурна идентификацията на метаболитите на BENPAT посредством този метод.

263 На второ място, що се отнася до задължението за извършване на изпитване по метод № 309, достатъчно е да се припомни, че в обжалваното решение апелативният съвет не е поставил под съмнение това задължение. Следва, че в това решение този съвет не е изменил прага на вероятност, който трябва да бъде достигнат, за да се обоснове искане за провеждане на посоченото изпитване. Напротив, както е видно от точка 125 от посоченото решение, този съвет е приел, че съгласно Насоки 309 на ОИСР за изпитване на химикали адресатите на решението на ECHA били длъжни да положат всички разумни усилия за идентифициране и количествено определяне на основните продукти от трансформацията при извършването на това изпитване и да запишат тези усилия в съответния доклад.

264 Поради това следва да се отхвърли доводът на Федерална република Германия, че апелативният съвет е въвел праг на вероятност, който е неточен от правна гледна точка и не е количествено определен, и при това положение всички доводи относно разглеждането на втората част на първото основание от жалбата пред апелативния съвет.

2) По доводите относно разглеждането на третата част на първото основание пред апелативния съвет

265 В решението си ECHA е предвидила искане за допълнителна информация, в случай че изпитването, което трябва да се проведе по метод № 309, не позволи да се установи дали BENPAT е устойчив или много устойчив по смисъла на точки 1.1.1. и 1.2.1. от приложение XIII към Регламент № 1907/2006. В този случай е било предвидено да се извърши симулационното изпитване на седименти по метод № 308, като се използва съставката R-898 вместо BENPAT.

266 В рамките на точка III.4 от изложението на мотивите в решението си ECHA е пояснила, че седиментите също са пораждащ безпокойство елемент от околната среда. BENPAT бил силно адсорбиращ и поради това той се адсорбирал бързо и в голяма степен върху седиментите. Според нея също било вероятно в рамките на изпитването по метод № 308 да бъде генерирано високо равнище на неизвлечими остатъчни вещества и по всяка вероятност разграждането трудно можело да се отдели от процесите на разсейване. За улесняване на тълкуването на данните следвало да се спазват някои условия. За оценката на устойчивостта на BENPAT било необходимо да се направи разграничение между обикновеното изхвърляне и разграждането. За тази цел от основно значение било откриването и идентифицирането на метаболитите. Високата температура увеличавала жизнеспособността на инокулума, вероятността от образуване на метаболити и възможността за идентифициране на метаболити в сравнение с по-ниска температура. Поради това изпитването трябвало да се извърши при 20 °C, но тази температурата трябвало да се намали до 12 °C, като се използва уравнението на Арениус. Вместо BENPAT следвало да се използва R-898.

267 В рамките на третата част на първото основание на жалбата пред апелативния съвет встъпилите страни са изтъкнали по същество, че поради свойствата на BENPAT изпитване по метод № 308 не е подходящо за проверка на неговата устойчивост.

268 В точки 133—142 от обжалваното решение апелативният съвет е разгледал тези доводи.

269 В точка 136 от обжалваното решение апелативният съвет е констатирал, че в контекста на изпитване по метод № 308 BENPAT пораждал особени затруднения. Това вещество не само можело да премине от водната фаза към твърдата фаза на системата за изпитване, но и да образува неизвлечими остатъчни вещества в твърдата фаза. Както двете страни пред него потвърдили по време на изслушването, понастоящем не е сигурно, че е възможно да се идентифицират и измерят остатъчните вещества, които не подлежат на екстракция и са получени от веществото при изпитване, проведено по този метод. Според този съвет не било сигурно, че това изпитване на практика позволява измерване на адсорбцията или разграждането на въпросното вещество.

270 В точка 137 от обжалваното решение апелативният съвет е отбелязал, че в доклад на дългосрочната научноизследователска инициатива на Европейския съвет на федерациите от химическата промишленост (CEFIC) се повдигат редица въпроси относно пригодността на метод № 308 за оценката на вещества като BENPAT. Той също така е посочил, че компетентният орган и ECHA са потвърдили по време на изслушването пред него, че понастоящем не съществува общоприет подход за включване на неизвлечими остатъчни вещества в оценката на въздействието на дадено вещество върху околната среда.

271 В точка 138 от обжалваното решение апелативният съвет е стигнал до заключението, че въз основа на доказателствата и на представените пред него доводи към този момент не е налице научен консенсус за това как резултатите от изпитване по метод № 308 следва да бъдат оценени по отношение на идентичността и свойствата на неизвлечимите остатъчни вещества.

272 В точка 139 от обжалваното решение апелативният съвет е отбелязал, че решението на ECHA изисква провеждането на изпитване по метод № 308 само ако изпитването, което трябва да се проведе по метод № 309, включително идентифицирането на метаболити, не позволи да се докаже устойчивостта на BENPAT. Тъй като задължението за измерване на метаболитите, получени в рамките на последното изпитване, е било отменено, това идентифициране било несигурно. Той също така е посочил, че веднага след като бъдат получени данни относно метаболитите, тази нова информация следва да бъде оценена и евентуално може да бъде поискано провеждането на проучване по метод № 308.

273 В точка 140 от обжалваното решение апелативният съвет е заключил, че ECHA не е доказала, че изпитване, което трябва да се извърши по метод № 308, е подходящо, за да се определи устойчивостта на BENPAT.

274 В точка 141 от обжалваното решение апелативният съвет не е изключил възможността изпитване по метод № 308 да позволи определянето на устойчивостта на BENPAT. Всъщност той е отбелязал, че ECHA би могла да установи на по-късен етап, че изпитване по този метод е подходящо за проучване на устойчивостта на BENPAT, включително метод, предвиждащ проучване на идентичността и свойствата на неговите метаболити. Въпреки това според него обосновката на ECHA за такова проучване следвало да отчита всички други относими и нови данни като резултатите от изпитването, което трябва да се извърши по метод № 309.

275 В точка 142 от обжалваното решение апелативният съвет е направил заключението, че поради тези причини третото основание от първото основание на жалбата пред него трябва да се уважи, а решението на ECHA да се отмени в частта му, в която се иска извършването на изпитване по метод № 308.

276 Във втората част на четвъртото основание и във втората част на шестото основание на настоящата жалба Федерална република Германия твърди, че тези съображения на апелативния съвет са опорочени от грешка.

277 Най-напред е необходимо да се вземе решение по довода на Федерална република Германия, че апелативният съвет е превишил пределите на своето правомощие за контрол. След това ще бъдат разгледани доводите, които имат за цел да поставят под въпрос основателността на съображенията на този съвет.

i) По доводите, целящи да докажат, че апелативният съвет е превишил пределите на правомощието си за контрол

278 В рамките на втората част на четвъртото основание и втората част на шестото основание на жалбата пред Общия съд Федерална република Германия твърди, че в точка 136 от обжалваното решение апелативният съвет е превишил пределите на своето правомощие за контрол. Според нея в този точка този съвет е влязъл в противоречие с експертното становище на държавите членки по въпроса дали изпитването, което трябва да се проведе по метод № 308, е целесъобразно. На Комитета на държавите членки обаче следвало да се предостави широка свобода на преценка с оглед на функцията му на експертен комитет и на състава му от членове, обвързани от инструкциите на своите държави членки. Поради това този съвет разполагал само с ограничено правомощие за контрол, интензивността на което била сравнима с контрола, упражняван от съдилищата върху дискреционните решения.

279 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

280 Доводите на Федерална република Германия, които целят да докажат, че апелативният съвет е надхвърлил границите на своето правомощие за контрол, трябва да се отхвърлят на същите основания, като изложените в точки 190—216 по-горе.

ii) По доводите, целящи да поставят под въпрос основателността на съображенията на апелативния съвет

281 В рамките на втората част на шестото основание Федерална република Германия привежда доводи, целящи да поставят под въпрос основателността на съображенията, на които се основава заключението на апелативния съвет, че не било доказано, че симулационното изпитване на седименти, проведено по метод № 308 и поискано от ECHA в решението ѝ, не е подходящо. Тя признава, че една част от BENPAT е необратимо свързана с околната среда и следователно не може да бъде открита в тази среда, което може да създаде трудности при извършването на експериментална оценка на разпределението на веществото в системата за изпитване и на процента на разграждане, който трябва да се отчете. При все това според нея Комитетът на държавите членки с основание е приел, че съществува реална възможност изпитването, което трябва да се извърши по метод № 308, да доведе до реалистични и използваеми резултати въпреки проблемите, свързани с неизвлечимите остатъчни вещества.

282 На първо място, Федерална република Германия твърди, че подходът на апелативния съвет не зачита релевантния критерий относно принципа на пропорционалност. Релевантният въпрос бил дали според състоянието на регламентарната токсикология е удачно и целесъобразно да се извърши изпитване. С други думи, следвало да се определи дали има вероятност това изпитване да идентифицира даден риск, въпреки че неговата полезност в конкретния случай не е сигурна. Исканията за допълнителна информация нямали пряко въздействие върху търговската стойност на BENPAT, а представлявали само междинен етап преди евентуални мерки за управление на риска. С оглед на целта на Регламент № 1907/2006 за гарантиране на високо равнище на защита на човешкото здраве и на околната среда, както и на принципа на предпазните мерки, определянето на рисковете е трябвало да бъде особено лесно и напълно възможно. Следователно не можело да се изисква твърде висока вероятност по отношение на способността на тестовете да идентифицират определено свойство, тъй като в противен случай само тестовете, чиито резултати били относително предсказуеми, ще бъдат разрешени. Въпреки това само по изключение можело да се предвиди преди провеждането на изпитване, че то действително ще позволи да се получи исканата информация или че други изпитвания ще са необходими за определяне на съществуващия риск. Според Федерална република Германия този съвет е трябвало да се ограничи до проверка дали мярката преследва желаната цел и дали е била в състояние да я постигне, като провери дали съображенията на Комитета на държавите членки са явно погрешни.

283 Предвидената в решението на ECHA стратегията за изпитване отговаряла на този критерий. За сметка на това тази стратегия, както е изменена от апелативния съвет, не отговаряла на този критерий. Направените от този съвет промени се основавали на идеята, че изпитване може да се изисква само ако може да се очаква по достатъчно сигурен начин, че ще позволи получаването на убедителни резултати за изследваното свойство. По този начин този съвет въвел неточен от правна гледна точка праг, който не бил количествено определен. Било трудно да се предвиди степента, до която едно изпитване в крайна сметка би позволило да се оцени наличието или липсата на изследваното свойство. Този праг намалил значително възможностите за получаване на информация посредством Регламент № 1907/2006. Подобен подход не бил в съответствие с целите, преследвани с този регламент. Той не бил по-конкретно в съответствие с принципа на предпазните мерки, който изисквал събиране на цялата информация, свързана с риска. Исканията за изпитвания, останали след обжалваното решение,

били в по-малка степен способни да определят критерия за устойчивост в сравнение с решението на ECHA. В крайна сметка това е довело до факта, че стратегията за изпитване, както е изменена в обжалваното решение, възпрепятствала постигането на целта за изясняване.

284 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

285 В това отношение следва да се припомни, че по силата на член 1, параграф 1 от Регламент № 1907/2006 безспорно същият цели да осигури високо равнище на защита на човешкото здраве и околната среда и че по силата на член 1, параграф 3, второ изречение от посочения регламент неговите разпоредби се основават на принципа на предпазните мерки.

286 При все това Регламент № 1907/2006 не може да се тълкува единствено с оглед на целта да се гарантира високо равнище на защита на човешкото здраве и на околната среда, както и на принципа на предпазните мерки. Всъщност по силата на член 1, параграф 1 от посочения регламент той цели и насърчаването на алтернативни методи за оценка на опасностите от вещества, както и свободното движение на вещества на вътрешния пазар, като същевременно се подобряват конкурентоспособността и иновациите. Освен това следва да се вземе предвид свободата на стопанска инициатива по смисъла на член 16 от Хартата на основните права и когато е уместно, целта за избягване на изпитвания върху животни, която произтича по-конкретно от съображение 47 от този регламент.

287 Релевантният критерий относно принципа на пропорционалност е резултат от балансирането на различните цели, преследвани с Регламент № 1907/2006, и прилагането на принципа на предпазните мерки. В съответствие с този критерий, за да обоснове искане за извършване на изпитване, ECHA трябва не само да докаже наличието на потенциален риск за човешкото здраве или околната среда и необходимостта от изясняване на този риск, но също така да установи, че съществува реална възможност поисканата информация да позволи подобряване на мерките за управление на риска.

288 С оглед на тези съображения апелативният съвет не може да бъде критикуван за становището си, че искане за провеждане на изпитване в решение за оценка на дадено вещество е уместно, когато съществува реалистична възможност това изпитване да даде релевантни резултати за тази оценка.

289 С оглед на тези съображения апелативният съвет не може да бъде критикуван за становището си, че когато поради особеностите на дадено вещество съществуват основателни съмнения относно това дали предвиденият от ECHA метод за изпитване би позволил получаване на резултати, които са от значение за оценката на дадено вещество, ECHA има задачата да установи, че въпреки тези съмнения съществува реалистична възможност методът да доведе до съответните резултати.

290 С оглед на тези съображения трябва да се отхвърлят доводите на Федерална република Германия, изведени от това, че апелативният съвет не е спазил релевантния критерий относно принципа на пропорционалност, като е въвел твърде висок праг на вероятност.

291 На второ място, Федерална република Германия изтъква доводи, целящи да се установи погрешният характер на преценката на апелативния съвет, че ECHA не е доказала съществуването на реалистична вероятност изпитването, което следва да се извърши по метод № 308, да доведе до съответни резултати за оценката на BENPAT.

292 В този контекст следва да се отбележи, че въпросната оценка се основава на преценката на изключително сложни научни и технически факти и да се припомни, че като се имат предвид ограниченията на контрола на съда на Съюза в това отношение, е необходимо да се проучи

дали доводите на Федерална република Германия са в състояние да докажат, че във връзка с тази оценка апелативният съвет е допуснал явна грешка или злоупотреба с власт или дали явно е надхвърлил границите на своята свобода на преценка (вж. т. 227 по-горе).

293 Първо, следва да се отхвърли доводът на Федерална република Германия, изведен от това, че всички държави членки в Комитета на държавите членки са приели, че е налице реална възможност изпитването, което следва да се извърши по метод № 308, да доведе до реалистични и използваеми резултати въпреки проблемите, свързани с неизвлечимите остатъчни вещества. Всъщност сам по себе си даден довод не може да докаже наличието на явна грешка в оценката, що се отнася до разглежданата преценка.

294 Второ, Федерална република Германия изтъква, че искането за извършване на изпитване по метод № 308 в решението на ECHA съответства на състоянието на регламентарната токсикология относно процедурата за оценка на критерия за устойчивост, както е предвиден в Насоки 308 на ОИСР за изпитване на химикали. Съображенията на апелативния съвет поставяли под въпрос този метод и следователно не били в съответствие с Регламент № 440/2008.

295 В това отношение следва да се отбележи, че противно на твърдението на Федерална република Германия, в обжалваното решение апелативният съвет не е поставил под въпрос метод № 308 като такъв. Напротив, както е видно от точка 141 от това решение, този съвет е счел, че изпитването, което трябва да се проведе в съответствие с този метод, би могло да е подходящо, доколкото ECHA била в състояние да установи, че въпреки проблемите, свързани с неизвлечимите остатъчни вещества от BENPAT, подобно изпитване вероятно ще доведе до релевантни резултати за оценката на устойчивостта на BENPAT в средата на седиментите.

296 От друга страна, с оглед на изложените в точки 285—290 по-горе съображения, апелативният съвет не може да бъде критикуван за това, че не се е задоволил с абстрактно проучване дали метод № 308 е подходящ за оценка на устойчивостта на веществата в средата на седиментите, а е разгледал този въпрос по-подробно, що се отнася до BENPAT, отчитайки особеностите на това вещество.

297 Поради това доводът на Федерална република Германия, че съображенията на апелативния съвет поставяли под въпрос метод № 308 като такъв и следователно не били в съответствие с Регламент № 440/2008, следва да се отхвърли.

298 Трето, Федерална република Германия твърди, че апелативният съвет не поставя под въпрос това дали е възможно да се получат убедителни резултати при използване на метод № 308.

299 В това отношение следва да се отбележи, че в точка 141 от обжалваното решение апелативният съвет наистина не е изключил възможността, че въпреки проблемите, свързани с неизвлечимите остатъчни вещества, метод № 308 би могъл да доведе до реалистични и използваеми резултати. При все това в тази точка този съвет е посочил, че за да се установи, че съществува реална възможност дадено изпитване, проведено по този метод, да доведе до релевантни резултати за оценката на BENPAT, ECHA е трябвало да установи, че въпреки тези проблеми такава възможност е била реалистична.

300 По същество, макар апелативният съвет да не е изключил, че може да се докаже съществуването на реална възможност дадено изпитване по метод № 308 да доведе до релевантни резултати за оценката на BENPAT въпреки проблемите, свързани с образуването на неизвлечими остатъчни вещества, той е приел, че на този етап ECHA не е доказала това.

301 Следователно доводът на Федерална република Германия, изведен от това, че апелативният съвет не е поставил под въпрос факта, че е било възможно да се получат убедителни резултати чрез използване на метод № 308, трябва да се отхвърли.

302 Четвърто, Федерална република Германия твърди, че обосновката на апелативния съвет в обжалваното решение е циркулярна, доколкото този съвет обосновава липсата на изгледи за успех на изпитване по метод № 308 с факта, че този съвет е премахнал спецификациите относно идентифицирането на метаболитите в рамките на изпитването, което трябва да се проведе по метод № 309. Целта на въведената стратегия за изпитване се изразявала в това информацията за метаболитите, която евентуално вече е получена при изпитването по метод № 309, да може да се използва в рамките на изпитване по метод № 308, което създавало затруднения в това отношение. Това показвало много ясно до каква степен изявленията за възможно най-широко идентифициране на метаболити в рамките на изпитване по метод № 309 били от съществено значение за успеха на стратегиите относно идентифицирането на критерия за устойчивост.

303 В това отношение най-напред следва да се припомни, че апелативният съвет наистина е отменил задължението за резултат при идентифицирането на метаболити в рамките на изпитването по метод № 309 поради факта, че не било сигурно, че подобно идентифициране е възможно. Въпреки това, както е посочено в точки 169—264 по-горе, нито един от изтъкнатите от Федерална република Германия доводи не е в състояние валидно да постави под въпрос съображенията на апелативния съвет, които обосновават това решение.

304 След това следва да се припомни, както апелативният съвет е посочил в точка 125 от обжалваното решение, че отмяната на задължението за постигане на резултати относно идентифицирането на метаболитите в рамките на изпитване по метод № 309, не поставя под въпрос задължението на встъпилите дружествата да положат всички разумни усилия за идентифициране и количествено определяне на основните продукти от трансформацията при провеждането на това изпитване и да запишат тези усилия в съответния доклад от проучването. Следователно не може да се счита, че посоченият съвет неправомерно е ограничил това изпитване, и при това положение той не може да бъде упрекван и за това, че неправомерно е ограничил перспективите за успех на изпитването по метод № 308.

305 Накрая, следва да се отбележи, че причината, поради която апелативният съвет е отменил искането на ECHA за извършване на изпитването по метод № 308, е била, че тази агенция не доказала, че въпреки проблемите, свързани с това, че BENPAT произвежда неизвлечими остатъчни вещества, съществува реална възможност изпитване, проведено по този метод, да доведе до резултати, които са от значение за оценката на това вещество.

306 С оглед на тези съображения доводът на Федерална република Германия, изведен от циркулярна обосновка на апелативния съвет, трябва да се отхвърли.

307 Пето, Федерална република Германия твърди, че нито фактът, че изпитването, което трябва да се проведе по метод № 308, е трудно осъществимо, нито фактът, че не било сигурно с него да се получи достатъчно информация за неизвлечимите остатъчни вещества и метаболитите, се противопоставяли на искането за провеждане на изпитването. В противен случай веществата, които трудно могат да бъдат изследвани, не биха могли да бъдат подлагани на никакво изпитване.

308 В това отношение, от една страна, следва да се отбележи, че апелативният съвет не се е основал на съображението, че е било трудно да се извърши изпитване по метод № 308, а на съображението, че ECHA не е установила съществуването на реална възможност с посоченото изпитване да се получат резултати, които са от значение за оценката на BENPAT.

309 От друга страна, трябва да се отбележи, че в точки 136 и 138 от обжалваното решение апелативният съвет не се е позовавал и на несигурността, присъща на всички експериментални научни изследвания. Напротив, той е отбелязал, че по отношение на BENPAT е налице особен проблем при прилагането на метод № 308, свързан с факта, че това вещество можело не само да премине от водната фаза към твърдата фаза на системата за изпитване, но също така да образува неизвлечими остатъчни вещества в твърдата фаза. Освен това той е посочил по същество, че в хода на процедурата пред нея ECHA не е била в състояние да установи, че въпреки този проблем извършването на изпитване в съответствие с този метод би могло да позволи измерването на адсорбцията и разграждането на това вещество. Ето защо в това решение тя се е основала на съображението, че има основателни съмнения относно това дали, предвид особеностите на това вещество, е съществувала реална възможност изпитване, проведено по метод № 308, да позволи извеждането на заключения относно устойчивия характер на това вещество в средата на седиментите. С оглед на съображенията, изложени в точки 282—290 по-горе, подобен подход обаче не може да се счита за явно погрешен.

310 От това следва, че доводът на Федерална република Германия, че нито фактът, че изпитването, което трябва да се проведе по метод № 308, е трудно осъществимо, нито фактът, че не е сигурно то да позволи получаване на достатъчно информация за неизвлечимите остатъчни вещества и метаболитите, не са били пречка да се поиска извършването на това изпитване, следва да се отхвърли.

311 Поради това следва да се отхвърлят всички доводи, целящи да поставят под въпрос основателността на съображенията на апелативния съвет, и при това положение всички доводи относно разглеждането на третата част на първото основание пред апелативния съвет.

2. По доводите относно разглеждането на второто основание на жалбата пред апелативния съвет

312 В точки 156—161 от обжалваното решение апелативният съвет е разгледал и отхвърлил второто основание на подадената до него жалба.

313 В рамките на втората част на четвъртото основание на настоящата жалба Федерална република Германия твърди, че в тази част на обжалваното решение апелативният съвет е допуснал грешка. Според нея в точка 159 от същото решение този съвет е упражнил контрол с прекомерна интензивност и се е намесил в ролята на Комитета на държавите членки.

314 ECHA, Комисията и встъпилите дружества оспорват тези доводи.

315 Доводите на Федерална република Германия, изведени от грешка, опорочаваща точки 156—161 от обжалваното решение, трябва да се отхвърлят като неотносими. Всъщност, както е видно от точка 34 по-горе, Федерална република Германия иска отмяната на това решение в частта му, в която апелативният съвет е отменил частично решението на ECHA. Точка 159 от обжалваното решение обаче се вписва в част от решението, в която този съвет е отхвърлил второто основание на подадената до него жалба.

316 При това положение доводите на Федерална република Германия относно разглеждането на второто основание пред апелативния съвет следва да се отхвърлят.

3. По доводите относно третото основание пред апелативния съвет и точка 3 от диспозитива на обжалваното решение

317 На страница 7 от решението си ECHA е констатирала наличието на доказателства, че BENPAT е биоакумулиращ и токсичен и че тъй като критериите за биоакумулация и токсичност са изпълнени, следва да бъде преценен критерият за устойчивост.

318 В рамките на третото основание на жалбата пред апелативния съвет, встъпилите страни са изтъкнали, че съображенията на ECHA относно биоакумулацията на BENPAT са опорочени от грешки.

319 В точки 166—171 от обжалваното решение апелативният съвет е разгледал тези доводи.

320 В точка 166 от обжалваното решение апелативният съвет е отбелязал, че тези съображения на ECHA се вписвали в част от нейното решение, в която тя е изложила мотивите на исканията за допълнителна информация относно устойчивия характер на BENPAT. Според него в този контекст информацията относно биоакумулиращия характер на това вещество не била релевантна.

321 В точки 167—169 от обжалваното решение апелативният съвет е посочил, че констатацията на ECHA, че BENPAT е биоакумулиращ, не е трябвало да бъде включена в това решение. От една страна, встъпилите дружества не били изслушани по този въпрос, тъй като тази констатация е била включена в измененото проекторешение след коментарите на тези дружества по проекторешението и в това отношение не е било направено никакво предложение за изменение. От друга страна, въпросната констатация не била релевантна в рамките на развитата от ECHA обосновка на искането ѝ за допълнителна информация относно евентуалния риск от устойчивост на BENPAT.

322 В точки 169—171 от обжалваното решение апелативният съвет е изложил, че въпросната констатация на ECHA следва да се премахне от нейното решение. Въпреки това според него тази грешка не е оказала отражение върху диспозитива на решението на ECHA, била неотносима и следователно не била основание за отмяна на същото решение.

323 В точка 3 от диспозитива на обжалваното решение апелативният съвет „е решил“, че твърдението относно биоакумулацията в мотивите на решението на ECHA следва да бъде заличено от последното решение.

324 В рамките на третата част на шестото основание Федерална република Германия твърди, че апелативният съвет не е трябвало да реши в точка 3 от диспозитива на обжалваното решение, че констатацията относно биоакумулацията в мотивите на решението на ECHA следва да бъде заличена. Напротив, този съвет е трябвало да отхвърли третото основание на жалбата пред него. На първо място, трябвало да се направи разграничение между мотивите на последното решение, които отразявали мнението на органите на държавите членки, от диспозитива на същото решение. Сами по себе си тези мотиви не предрешавали процедура по член 59 от Регламент № 1907/2006, в която да бъде оценено наличието на устойчиви, биоакумулиращи и токсични свойства на веществото, а регистрантите да бъдат изслушани и включени отново. Твърдението на ECHA относно биоакумулацията нямало обвързващ характер. Правно обвързваща констатация относно биоакумулиращия характер на BENPAT била възможна единствено в рамките на друга процедура, например процедура по член 59 от посочения регламент. Това твърдение не можело да бъде разбрано погрешно от адресатите на решението на ECHA. Освен това ECHA нямала правно задължение да ограничава мотивите на своите решения до строго необходимото. На второ място, обжалваното решение било неясно. Посоченият диспозитив не предвиждал отмяна на решението на ECHA, а препоръчвал част от мотивите да бъде заличена, без ясно да посочи как и от кого това следва да бъде направено. На

трето място, съображението на апелативния съвет, че премахването на констатацията на ECHA относно биоакумулиращия характер на BENPAT е оправдано, тъй като встъпилите дружества не били изслушани по този въпрос, не било основателно. В процедурата пред ECHA тези дружества изтъкнали довод, че исканията за допълнителна информация относно критерия за устойчивост са непропорционални, поради това че критерият за биоакумулиране все още не бил определен със сигурност. Разглежданата констатация отговорила на този довод.

325 ECHA, подкрепяна от Комисията, оспорва тези доводи. Тя твърди, че твърдението в решението на ECHA, че BENPAT е биоакумулиращ, е неуместно, и че съществува риск в друг контекст, като например в националните процедури или в последващите процедури за определяне на вещества, пораждащи сериозно безпокойство по смисъла на дял VII от Регламент № 1907/2006, да се направи позоваване на това твърдение. Поради това на встъпилите дружества е трябвало да бъде дадена възможност да оспорят подобно твърдение. Освен това, ако въпросното твърдение нямаше никакво отражение върху останалата част от решението на ECHA, както твърдяла Федерална република Германия, тогава отмяна на обжалваното решение от Общия съд в това отношение също не би имала отражение върху останалата част от това решение.

326 От своя страна, на първо място, встъпилите дружества твърдят, че твърдението на ECHA, че BENPAT е биоакумулиращ, се основава на грешки в анализа. На второ място, те поддържат, че премахването на въпросното твърдение е обосновано. Те твърдят, че са имали правото да поискат отмяната на тази част от решението на ECHA. Според тях без това заличаване те не биха имали възможност да изразят надлежно своята гледна точка относно критерия за биоакумулация, който нямал място в това решение. На трето място те претендират, че ако се предположи, че декларацията относно биоакумулацията в първоначалното решение не е окончателна, нейното премахване не би имало никакви последици. Следователно Федерална република Германия нямала никакъв интерес от отмяната на тази част от обжалваното решение.

327 На първо място, следва да се отбележи, че Федерална република Германия не изтъква никакви доводи, които са от естество да докажат погрешния характер на заключението на апелативния съвет в точка 169 от обжалваното решение, според което твърдението, че BENPAT е биоакумулиращ, не е трябвало да се посочва на страница 7 от решението на ECHA.

328 Всъщност доводите на Федерална република Германия не могат валидно да поставят под въпрос посоченото в точка 166 от обжалваното решение съображение на апелативния съвет, че твърдението относно биоакумулиращия характер на BENPAT е било неуместно в частта от изложението на мотивите на решението на ECHA, в която тази агенция е обяснила защо е обосновано искане за допълнителна информация относно устойчивия характер на BENPAT.

329 Доводите на Федерална република Германия също не са от такова естество, че да поставят валидно под въпрос съображението на апелативния съвет в точка 168 от обжалваното решение, съгласно което в контекста на приемането на решение за оценката на дадено вещество не е необходимо да се стига до окончателно заключение относно биоакумулиращия характер на това вещество. Всъщност, ако за идентифицирането на вещество като вещество, което трябва да се включи в приложение XIV съгласно членове 57 и 59 от Регламент № 1907/2006, следва да се достигне до окончателно заключение относно критерия, обосноваващ това включване, като например устойчив, биоакумулиращ, токсичен, силно биоакумулиращ или силно токсичен характер на това вещество, в рамките на оценката на веществата това не е необходимо, за да се обоснове искане за допълнителна информация за дадено вещество. В този контекст е достатъчно да се установи наличието на евентуален риск.

330 На второ място, следва да се отбележи, че в обжалваното решение апелативният съвет не се е ограничил да изложи в контекста на изложението на мотивите, че ECHA не е трябвало да посочва в своето решение, че BENPAT е биоакумулиращ. Всъщност, както става ясно от точка 3

от диспозитива на това решение, апелативният съвет „е решил“, че твърдението относно биоакумулацията следва да бъде премахнато от решението на ECHA. В този контекст следва също да се отбележи, че в останалите точка от посочения диспозитив този съвет е отменил частично решението на ECHA, отхвърлил жалбата в останалата ѝ част, определил датата, на която поисканата информация трябва да бъде предоставена, и е разпределил съдебните разноски.

331 Първо, с оглед на текста на точка 3 от обжалваното решение и на нейния контекст, тази точка не би могла да се счита за елемент от мотивите на това решение, а трябва да се разглежда като част от диспозитива на същото.

332 Второ, не може да се приеме, че евентуално уважаване на доводите на Федерална република Германия, изведени от това, че апелативният съвет не е трябвало да реши в точка 3 от диспозитива на обжалваното решение, че направената в мотивите на решението на ECHA констатация относно биоакумулацията следва да бъде заличена, не би имало последици. Всъщност, тъй като тази точка е част от диспозитива на обжалваното решение, ако тези доводи бъдат уважени, би следвало обжалваното решение да се отмени частично.

333 Трето, трябва да се отхвърли доводът на встъпилите дружества, че Федерална република Германия няма правен интерес от частичната отмяна на обжалваното решение.

334 В това отношение е достатъчно да се припомни, че член 263 ДФЕС прави ясно разграничение между правото на жалба за отмяна на институциите на Съюза и на държавите членки, от една страна, и това на физическите и юридическите лица, от друга страна, като втора алинея от този член предоставя по-специално правото на всяка държава членка да оспори законосъобразността на решение на агенция на Съюза, чрез жалба за отмяна, без упражняването на това право да се подчинява на условие за доказване на правен интерес. Ето защо държава членка не трябва да доказва, че определен акт на агенция, който тя обжалва, има правно действие спрямо нея, за да може жалбата ѝ да бъде допустима (вж. в този смисъл решение от 10 април 2008 г., Нидерландия/Комисия, T-233/04, EU:T:2008:102, т. 37 и цитираната съдебна практика).

335 Четвърто, следва да се уважат доводите на Федерална република Германия, изведени от това, че апелативният съвет не е трябвало да приема в точка 3 от диспозитива на обжалваното решение, че направената в мотивите на решението на ECHA констатация относно биоакумулацията следва да бъде заличена. Всъщност, както посоченият съвет е изложил в точка 170 от обжалваното решение, грешките, които той е открил в точки 166—169 от решението на ECHA, не са били от естество да поставят под въпрос диспозитива на последното решение и следователно третото основание на жалбата до него било неотносимо. При тези обстоятелства в диспозитива на обжалваното решение този съвет е трябвало да се ограничи до отхвърлянето на това основание.

336 Това заключение не се поставя под въпрос от довода на ECHA, че на встъпилите дружества е трябвало да се даде възможност да оспорят твърдението на тази агенция относно биоакумулацията, с оглед на риска на него да се направи позоваване в други производства.

337 Всъщност, от една страна, тъй като решението на ECHA се отнасяло единствено до исканията за допълнителна информация, която тази агенция считала за необходима за извършване на оценката на BENPAT що се отнася до евентуалния риск от устойчивост на това вещество, твърдението относно биоакумулиращия характер на BENPAT не е било мотив на това решение, на който е бил основан неговият диспозитив. При тези обстоятелства е нямало пречка този мотив да бъде поставен под въпрос в рамките на последваща процедура. По този начин, в случай че ECHA или Комисията се позоват на разглежданото твърдение в такава процедура, например процедура, предназначена за идентифициране на BENPAT като биоакумулиращо вещество по силата на членове 57 и 59 от Регламент № 1907/2006, няма пречка встъпилите

дружествата да оспорят това твърдение в тази процедура или евентуално, в жалба пред апелативния съвет или съдилищата на Съюза. Това би било така и в производствата пред националните органи.

338 От друга страна, трябва да се констатира, че няма пречка в рамките на мотивите на дадено решение апелативния съвет да се произнесе по изложените пред него доводи. При все това, когато тези доводи са неотносими, това не може да засегне диспозитива на неговото решение.

339 От това следва, че третата част на шестото основание трябва да се уважи, без да е необходимо произнасяне по доводите на Федерална република Германия, целящи да се докаже, че в точка 167 от обжалваното решение апелативният съвет не е трябвало да констатира нарушение на правото на защита на встъпилите дружества.

340 При това положение следва да се отмени точка 3 от диспозитива на обжалваното решение и да се отхвърли жалбата в останалата ѝ част.

IV. По съдебните разноски

341 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

342 В настоящия случай точка 3 от диспозитива на обжалваното решение безспорно трябва да се отмени поради причините, изложени в точки 330—340 по-горе. При все това, както е посочено в точки 327—329 по-горе, в изложението на мотивите за това решение апелативният съвет е имал право да установи, че ECHA не е трябвало да твърди, че BENPAT е биоакумулиращ. При тези обстоятелства отмяната на точка 3 от диспозитива не може да се счита за съществена с оглед на разпределянето на съдебните разноски. Тъй като Федерална република Германия е загубила делото по основните си искания, тя трябва да бъде осъдена да заплати разноските на ECHA и на встъпилите дружества в съответствие с техните искания.

343 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Поради това Комисията понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

реши:

1) **Отменя Решение A-026-2015 на апелативния съвет на Европейската агенция по химикали (ECHA) от 8 септември 2017 г., доколкото в точка 3 от диспозитива му апелативният съвет е решил, че твърдението относно биоакумулацията, посочено в изложението на мотивите на решението на ECHA от 1 октомври 2015 г., с което се изисква извършването на допълнителни изпитвания относно веществото BENPAT (CAS 68953-84-4), трябва да се заличи.**

2) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**

3) **Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски, разноските на ECHA, както и тези на Envigo Consulting Ltd и Djchem Chemicals Poland S.A.**

4) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.**

Gratsias Labucka Dittrich

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 20 септември 2019 година.

Подписи

Съдържание

I. Обстоятелства, предхождащи спора, и обжалваното решение 2

II. Производството пред Общия съд и исканията на страните 4

III. От правна страна 5

А. По първото, второто и третото основание, както и първата част на четвъртото основание, целящи да се докаже, че апелативният съвет не е бил компетентен да разгледа основанията на жалбата до него, отнасящи се до преценки по същество относно оценяването на BENPAT 6

1. По доводите на Федерална република Германия, изведени от съответните роли на Комитета на държавите членки, ECHA и апелативния съвет 6

2. По другите доводи, изтъкнати от Федерална република Германия 10

Б. По петото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране 21

В. По втората част на четвъртото основание и шестото основание, целящи да докажат, че апелативният съвет е допуснал грешки при разглеждането на изтъкнатите пред него основания 22

1. По доводите относно разглеждането на първото основание на жалбата пред апелативния съвет 22

а) По доводите относно разглеждането на първата част на първото основание пред апелативния съвет 23

б) По доводите относно разглеждането на втората и третата част на първото основание на жалбата пред апелативния съвет 23

1) По доводите относно разглеждането на втората част на първото основание на жалбата пред апелативния съвет 23

i) По доводите, целящи да се докаже, че апелативният съвет не е трябвало да констатира наличието на самостоятелно и независимо решение за идентифицирането на метаболитите 25

ii) По доводите относно компетентността на апелативния съвет 26

iii) По доводите, целящи да се докаже, че апелативният съвет е превишил границите на своите правомощия за контрол 27

iv) По доводите, изведени от това, че противно на констатациите на апелативния съвет, не е било невъзможно идентифицирането на метаболитите на BENPAT 30

v) По доводите, изведени от това, че идентифицирането на метаболити е един от елементите на метод № 309 33

vi) По доводите, че метод № 309 може да бъде допълнително уточнен 33

vii) По довода, че обжалваното решение е противоречиво 34

viii) По довода, изведен от нарушение на задължението за мотивиране 34

ix) По довода, че апелативният съвет е въвел праг на вероятност, който е неточен от правна гледна точка и не е количествено определен 35

2) По доводите относно разглеждането на третата част на първото основание пред апелативния съвет 36

i) По доводите, целящи да докажат, че апелативният съвет е превишил пределите на правомощието си за контрол 37

ii) По доводите, целящи да поставят под въпрос основателността на съображенията на апелативния съвет 38

2. По доводите относно разглеждането на второто основание на жалбата пред апелативния съвет 42

3. По доводите относно третото основание пред апелативния съвет и точка 3 от диспозитива на обжалваното решение 43

IV. По съдебните разноски 46